

ΕΤΟΣ ΣΤ'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 23ον
Συνδρομή 'Εσωτερικού Δρ. 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1906
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνδρομή 'Εξωτερικού Φρ. 20.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Η θαυμασία επιτυχία της μεγάλης 'Εθνικής εορτής των 'Ολυμπιακών αγώνων και ή παραχθείσα εκ τούτων δικαία εντύπωση εξέπληξε τον κόσμον όλον, οστις συζητεί τὰ αἴτια, ἅτινα κυρίως δέον ν' ἀποδώσωμεν, **«Εἰς τὴν ἱστορίαν μας».**

«Καὶ εἰς τὴν φυλὴν μας».

Ἡ Κριτική βεβαίως θά εὕρη καὶ ἄλλα σημεῖα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, τὰ ὅποια καθιστῶσι τὴν διεθνή πανήγυριν ἐκπαγλον καὶ ἀκτινοβολούσαν. Διότι, οὔτε τὸ Πάλλευκον Παναθηναϊκὸν Στάδιον ὑπάρχει οὐδαμῶς, οὔτε ὁ ἱερός Βράχος τῆς Ἀκροπόλεως μὲ τὸ ὠραιότερον ἐγκαλλώπισμα τῆς τέχνης, τὸν Παρθενῶνά του, οὔτε ἡ χρυσοῦ καὶ ἀπαστράπτουσα καὶ αἰεὶ γελῶσα Ἀττική φύσις, οὔτε ὁ ἄλλος φυσικὸς διάκοσμος τοῦ κλασικοῦ Ἀστεως.

Ἄλλ' ὑπὲρ ταῦτα ἡ Κριτική θά σταματήσει εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἱστορίας τῆς Εὐγενούς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ ἱστορία δίδει τὴν δόξαν, τὴν ἰσοτέφνον καὶ ἀφθαρτον δόξαν, ἡ ὅποια ἐξέρχεται, ὡς χρυσοῦ νεφέλη ἐκ τῶν ἐκλάμπρων σελίδων τῆς.

Καὶ ἡ φυλή, ἡ μεγάλη

καὶ ἰσχυρὰ εἰς σθένος καὶ πατριωτισμὸν καὶ ἐνότητα, μεταδίδει τὴν δύναμιν, τὴν ἠθικὴν δύναμιν, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἐθάμβωσε καὶ κατέπληξε τοὺς προσφιλεῖς καὶ τετιμημένους ξένους, οἵτινες συνέρευσαν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ὠραίας ταῦτας ἡμέρας.

Ἄγῶνες ἐπιδείξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς σωματικῆς ρώμης δύνανται νὰ τελεσθῶσιν ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦ Διότι πανταχοῦ ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ γυμναστική σήμερον ἔχει κατακτήσει τοὺς λαοὺς καὶ θεωρεῖται δικαίως, ὡς ἡ εὐγενεστέρη τῶν ἀνθρωπίνων ἐξάρσεων.

Ἄλλ' Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες πλαισιούμενοι ἀπὸ τὸ ἐκτάκτου κάλλους πλαισίον τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, τοῦ γίγατος εἰς ἠθικὴν δύναμιν Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ περικαλλοῦς Ἀστεως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωσιν οὐδαμῶς.

Διότι ἐλλείπουσι τὰ ἐξωραϊστικά φυσικὰ στοιχεῖα. Ἐλλείπει τὸ χρυσοῦν ἔμβλημα καὶ ἡ λάμπουσα αἴγλη.

Διὰ τοῦτο εἶνε κεκληρωμένη ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν τοιαύτην πανήγυριν. Καὶ ἂν δὲν λείψωσιν οἱ ἐμπνευσμένοι, ἀναμφιβόλως οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, προτόντως τοῦ χρόνου καὶ προαγομένης τῆς χώρας εἰς πολιτισμὸν, πολιτισμὸν ἠθικόν, πνευματικὸν καὶ οἰκονομικόν, εἶναι προωρισμένοι νὰ κατακτήσωσι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν λατρεῖαν ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς θρίαμβον τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἱστορικῆς φυλῆς

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος

Ὁ ἀνεγείρας τὸ Στάδιον Γ. Ἀδέρωφ

μας, δύο παμμεγίστων παρχόντων τοῦ κλέους τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας μέλλοντος.

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ὅγδοον θαῦμα τοῦ κόσμου, ἀπεκάλεσε τὸ Στάδιον, θρυμάλων τὸ μέγα μαρμαρίνον ἔργον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἕως μέγα θαῦμα διὰ τὸν πολιτισμὸν θεωρεῖται ἡ συγκέντρωσις τοῦ ἀθλητισμοῦ παρὰ τὸν Ἀρδηττόν.

Ὅτε πρὸ δεκαετίας ἐγένοντο ἐν Ἀθήναις οἱ ἐπίσημοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὸ δὲ Στάδιον τότε ἦτον ἡμιτελὲς καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν λευκὸχρώμα ξύλινα καθίσματα, ὡς μαρμαρίνα, διὰ τὸ ὁμοίωμορον τούτων καὶ τότε ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς δύναται ἐν τοῖς ἀγῶσι νὰ καταλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν μεταξὺ τῶν εὐγενεστέρων μελῶν τῆς παγκοσμίου οἰκογενείας τῶν Κρατῶν. Ζήτημα ὁμῶς τότε ἐθεωρήθη, ἐὰν ἔπρεπε οἱ κατὰ τετραετίαν Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες νὰ ἐτελοῦντο μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐὰν ἡ τιμὴ αὕτη ἔπρεπε

ν' ἀνήκῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πόλιν τοῦ Περικλέους καὶ τὴν κοιτίδα τῶν ἀρχαίων μνημείων. Καὶ ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ἐπηκολούθησαν οἱ ἀγῶνες τῶν Παρισίων καὶ οἱ τῆς Ἀμερικῆς.

Οἱ ἀγῶνες ὁμῶς οὗτοι καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Νέου Κόσμου ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἀποτυχίας των, ὅτι οὐ μόνον ἐν καὶ μόνον Στάδιον, τὸ Ἀθηναϊκὸν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ μία καὶ μόνη πόλις καὶ εἰς καὶ μόνος λαὸς, ὁ Ἑλληνικὸς καὶ αἱ Ἀθηναῖ, δύναται νὰ προκαλέτωσι τὴν χιλιάδα τῶν ἀθλητῶν καὶ τὰς μυριάδας τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ρώμης, τῆς δεξιότητος καὶ τοῦ σωματικοῦ κάλλους.

Μόνον αἱ Ἀθηναῖ δύναται νὰ ἐπιδείξωσι τοιούτου ἀθλητισμοῦ πάλλευκον κέντρον. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲ διὰ τῆς φιλοξενίας του, τῶν αἰσθημάτων του, τῆς εὐγενείας του, τῆς ἀρχαίας εὐκλείας του, ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ οὐρανοῦ της, τῆς ἱστορίας της, τῆς αἴγλης τοῦ ὀνόματός της δύναται νὰ προσελκύσῃ, νὰ ἐνθουσιάσῃ, νὰ περιβάλῃ διὰ τῆς ἰδανικότητος τὴν νέαν ταύτην κοινὴν πανήγυριν πάντων τῶν ὑψομένων πέραν τῆς πρακτικότητος καὶ τῶν ἐπιμεμένων τοῦ ἰδανικοῦ.

Οὕτω λοιπὸν τὸ Στάδιον καθίσταται καὶ πάλιν τὸ κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ συγκεντρώνει τὸν κόσμον ὅλον ἐκεῖνον, ὅστις τὰ φῶτα καὶ τὴν δόξαν ἤντησεν ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

II....

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ὑπὸ οὐρανὸν σκεπασμένον ἀπὸ ἐλαφρὰ νέφη ὑπὸ τὰς πνοὰς ὁροσερῆς αὔρας, ἤρχισε τὸ ἐξάριστον καὶ μοναδικὸν θέαμα, τὸ ὅποιον ἐξετυλίχθη ἐσχάτως εἰς τὸ Στάδιον.

Ὀλίγον μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ λαὸς συνέρρεεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, τῆς λεωφόρου Ὀλγας, διὰ τῆς παρλισίας ὁδοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Τὰ τράμ ἦσαν κατάφορτα ἐκ κόσμου μέχρις ἀσφυξίας, ἀμαξαὶ δὲ πολλαὶ γοργῶς καλπάζουσαι κατέφθανον πανταχόθεν.

Μακρὰ γραμμικὴ ὁμοίως πεζῶν βαίνουν ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω σημείων.

Ὅλοι αἱ μορφαὶ καὶ ὅλοι αἱ ἐνδυμασίαι πολυμόρφως παρουσιάζονται. Διακρίνονται κατὰ πολυπληθεῖς ὁμάδας καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑποδούλου Ἑλλάδος ὁμογενεῖς.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Σταδίου ἡ ἰδέα ἀκρας τάξεως εἶνε καταφανής. Πεζοί, πυροβοληταὶ καὶ εὐζῶνοι φρουροὶν. Ἐπίσης εἰς τὰς εἰσόδους, ἡ ἐξέλεγχις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται κανονικῆ.

Η ΠΡΩΤΗ ΟΨΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἦδη ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. ἡ λευκὴ μαρμαρίνη καὶ ἀπειρομεγέθης κυκλοτερὴς ἔκτασις τοῦ Σταδίου διαπαικίλλεται ἀπὸ μελανὰ σημεῖα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν οἱ πρῶτοι σπεύσαντες νὰ καταλθῶν τὰς θέσεις των, ἰδίως εἰς τὸ ἄνω διάζωμα, ὅπου τὰς πρώτας ὑψηλὰς βεθμίδας κατέχουν εἰς μίαν γραμμὴν τρηκτιῶται τῆς ἐνταῦθα φρουρῆς ἐξ ὅλων γενικῶς τῶν σωμάτων. Ἡ γραμμὴ αὕτη δίδει ζωγραφικωτάτην ὄψιν εἰς ὅλον τὸ θέαμα.

Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ εἴσοδος τῶν θεατῶν ἐγένετο συνεχὴς καὶ ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ βεθμηδῶν αἱ κερκίδες καταλαμβάνονται ἐξ ὀλοκλήρου.

Τὸ θέαμα εἶνε ἐξοχον μὲ τὴν ποικιλίαν τῶν χρωμάτων. Οἱ φύλακες τοῦ Σταδίου μὲ τὰς ἐρυθρὰς των στολὰς, οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν πρώτῃ στολῇ μὲ τὰ λοφία των καὶ τὰς χρυσὰς ἐπωμίδας, αἱ πολύχρωμοι ἀμφιέσεις τῶν κυριῶν, οἱ ξένοι ἀξιωματικοί, ὁ πλοῦτος ζωηρῶν χρωμάτων δίδουν εἰς τὴν συρροὴν ταύτην πανηγυρικὴν ὄψιν.

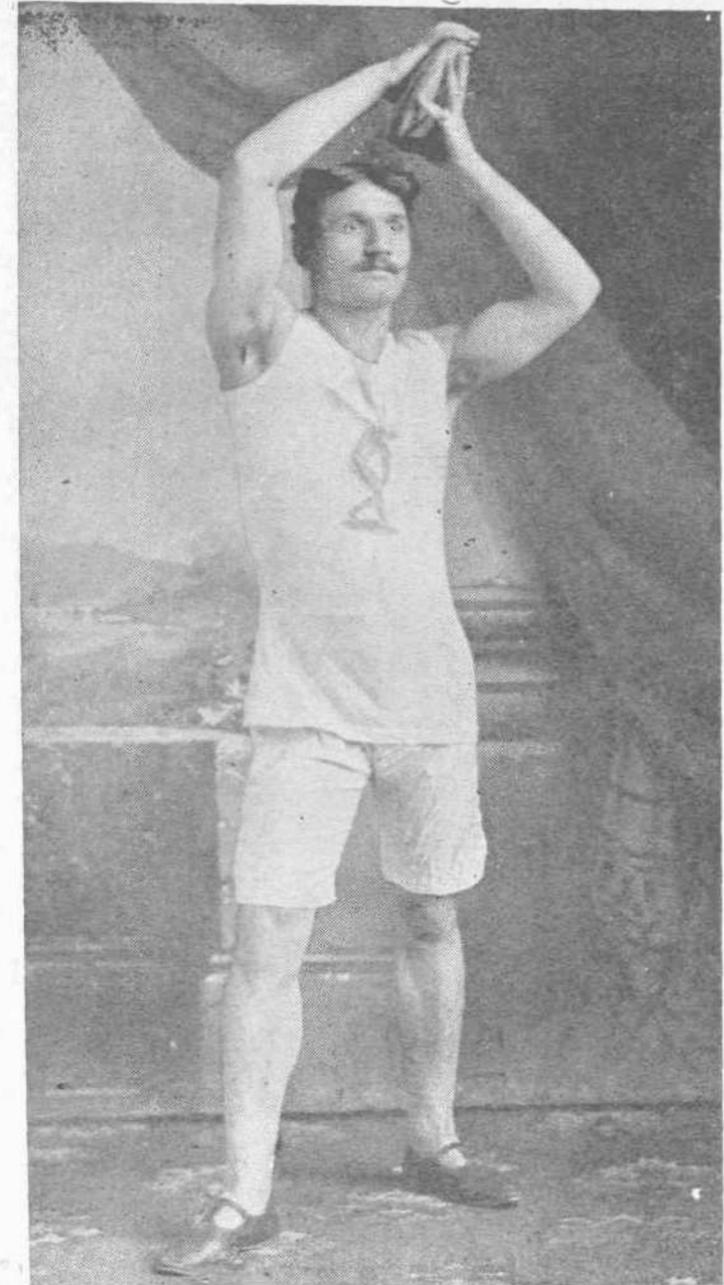
ΒΡΟΧΕΡΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν σταγόνες βροχῆς ἤρχισαν καταπίπτουσαι. Ὁ κόσμος ἀνησυχεῖ. Αἱ ὀμβρέλλαι ἀνοίγονται. Φωναὶ ἀγωνίας ἀκούονται, ἀλλ' οὐδεὶς φαίνεται διατεθειμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του.

Μετὰ τινα λεπτὰ τὰ σύννεφα διαλύονται καὶ ὁ οὐρανὸς ἀναλαμβάνει τὴν συνήθη του ὄψιν. Κραυγαὶ δὲ ἀνακουφίσεως ἀκούονται.

Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον καὶ πάλιν βρέχει. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ βροχὴ φαίνεται ραγδαία. Ἄλλ' οὐδεὶς καὶ πάλιν μετακινεῖται ἐκ τῆς θέσεώς του.

Τὸ θέαμα τοῦ Σταδίου μὲ τὰς ἀνοικτὰς ὀμβρέλλας εἶνε ἐξάριστον. Θερινὰ ἄλεξήλια καὶ χειμερινὰ ὀμβρέλλαι ἀπλώνουν τὰ στρογγυλὰ πολυχρώμα σχήματά των ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν θεατῶν, οἱ ὅποιοι χάνονται ὑποκάτω.

Ὁ Ἕλλην δισκοβόλος Ν. Γεωργαντῆς.

Καὶ αἰφνιδίως ἡ σκιαγραφία μεταβάλλεται καὶ πάλιν. Τὰ ἀπειλητικὰ νέφη καὶ πάλιν παρεργονται καὶ μένει τεφρὸς, ἀκίνδυνος πλεον οὐρανὸς μὲ ἐλαφρὰ συννεφάδια ἄτινα ἀποκρύπτουν τὸν ἥλιον.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ

Ἐνῶ αἱ μουσικαὶ ἔχουν ἤδη παραταχθῆ εἰς τὸν στίβον τοῦ Σταδίου, ἄλλοι χαρμύστικοι ἤχοι ἐνθουσιώδους ἐμβατητηρίου ἀκούονται.

Εἶνε οἱ Μακεδόνες μουσικοὶ, οἱ ὅποιοι εἰσέρχονται προηγουμένης αὐτῶν κυανολεύκου λα-

βάρου. Παταγώδη χειροκροτήματα και ένθουσιαστικά έπευφημια άντηχούν.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Ήδη παρά την είσοδον του Σταδίου παρατηρείται ζωηρά κίνησις. Σάλπιγγες άντηχούν. Είναι ή βασιλική συνοδεία, ή οποία άφικνεΐται. Ή έπιτροπή σπεύδει να ύποδεχθῆ τους βασιλείς και άκούονται ό άγγλικός και έλληνικός ύμνος. Καί μετ'όλίγον αναφαίνονται επί του στίβου υπό τας έπευφημίας και τά χειροκροτήματα των θεατών, ό Βασιλεύς Γεώργιος, έν στολή έλληνος ναύαρχου έχων δεξίη την Βασίλισσαν τῆς Άγγλίας, πενήθοροϋσαν, είτα ό Βασιλεύς Έδουάρδος έν στολή Έλληνος ναύαρχου με λευκήν περισκελίδα και λευκά ύποδήματα, όδηγών την Βασίλισσαν Όλγαν, φέρουσαν μέλαιναν έσθήτα, βαρέως πένθους. Έπονται είτα ό πρίγκηψ και ή πριγκήπισσα τῆς Ουαλλίας, ό Ρώσος Μέγας Δούξ Βόρις, ό Διάδοχος, ό Πρίγκηψ Γεώργιος, αί πριγκήπισσι και οι λοιποί βασιλόπαιδες.

Όταν ή βασιλική συνοδεία έπλησίασε προς τους ήγεμονικούς θώκους και οι Βασιλείς άνήλθον όλοι οι όπισθεν καθήμενοι Άγγλοι άξιωματικοί ήγέρθησαν και έχαιρέτισαν στρατιωτικώς. Ή τιμητική αύτη ύποδοχή, τῆς οποίας συμμετεΐχεν όλόκληρος ό Λαός εύλαβώς έγερθείς να χαιρετίση και έπευφημήση τους Βασιλείς, ήτον έξοχος.

Ήδη αί περι τους Βασιλείς κερκίδες περιελάμβανον όλους τους έπισήμους. Άριστερόθεν τό διπλωματικόν σώμα προεΐάρχοντος του πρεσβευτου τῆς Τουρκίας Ριφατ μπέν, δεξίθεν οι ύπουργοί μετὰ των κυριών των.

Όταν οι Βασιλείς κατέλαβον τας θέσεις των αί μουσικαί ήνωμένοι έπαιάνισαν τον ύμνον του Σαμάρα.

Ο ΎΜΝΟΣ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Τό κείμενον του άνακρουσθέντος ύμνου του Σαμάρα έχει ως εξής:

Άρχαϊον πνεύμα άθάνατον, άγνέ πατέρα του ώραίου, του μεγάλου και τ' άληθινου, κατέβα, φανερώσου κι' άστραψ' έδώ πέρα στη δόξα τῆς δικῆς σου γῆς και του ούρανου.

Στό δρόμο και στο πάλαιμα και στο λιθάρι στών εύγενών άγώνων λάμψε τήν όρμη, και με τ' άμάραντο στεράνωσε κλωνάρι και σιδερένιο πλάσε κι' άξιο τό κορμί.

Κάμποι, βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός, και τρέχει στον ναόν έδώ προσκυνητής σου, άρχαϊον πνεύμα άθάνατον, κάθε λαός!

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ

Μετὰ τουτον τό σύνθημα έδόθη και ή παρέλασις των άθλητών ήρχισεν.

Προηγούντο αί μουσικαί τῆς Λευκάδος και τῆς Μουσικῆς Έταιρείας. Είποντο δε αί ομάδες των άθλητών θαυμασιώς και ζωηρως βαδίζουσαι και παρελαύνουσαι με τας σημαίας των.

Πρώτη ήρχετο ή ομάδα των Έλλήνων άθλητών ή και πολυπληθεστέρα. Έπειτα παρήλασαν οι Σουηδοί, έχοντες επί κεφαλῆς τους άξιωματικούς των και την σημαίαν των, και μετ' αυτους αί Δανίδες νεάνιδες με λευκάς άμφιέσεις και ή ομάδα των Νορβηγών άθλητών, άπαντες εύσταλεις και νεανιαί με λευκάς λεπτάς φλανέλλας και ψιαθίνους πίλους άνεστραμμένους, είτα οι Ίταλοι με κοντάς μελανάς ώσάυτως περικνημίδας και μαύρους προσκλί-

Ό Άμερικανός δισκοδόλος Σέριδαν.

νοντας σκούφους, χαρακτηριστικοί έν τῷ βηματισμῷ των και με τας άμφιέσεις των και μετ' αυτους αί Άλλαι ομάδες, των Γερμανών, Γάλλων και Άγγλων και κλείοντες την παρέλασιν προσήλθον οι λοιποί Έλληνες άθληταί, έχοντες επί κεφαλῆς ρωμαλέους και παραστατικούς Κρητας, οι οποίοι προκαλοϋν παρελαύνοντες ένθουσιώδες ζητωκραυγάς.

Μεθ' ό συναθροίζονται πάντες έντός του στίβου εις πολλαπλούς στοίχους καταλαμβάνοντες εύρύν χωρον.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ό Διάδοχος τότε προβαίνει προς τό άκρον του στίβου και άπαγγέλλει δι' εύκρινους φωνῆς την εξής προσφώνησιν:

Βασιλεϋ,

Ή Έπιτροπή ής προΐσταται, πειθομένη εις τον Νόμον τον επιβάλλοντα εις ήμάς την παρασκευήν των Όλυμπιακών Αγώνων, συνεκάλεσεν έν τῷ Σταδίῳ τουτῷ, όπερ άποκατέστησεν εις τό άρχαϊον κάλλος φιλογενές τέκνον

εαυτους άλλους Άθηναίους, άψ' ου ήξιώθησαν των Άθύννηθεν άθλων.

Υπό τοιούτους οίανους έχω, Μεγαλειότατε, την τιμήν να παρακαλέσω την Ύμετέραν Μεγαλειότητα, όπως εύδοκήση να κηρύξη την έναρξιν των Όλυμπιακών Αγώνων του 1906.

Ό Βασιλεύς έγερθείς τῆς θέσεώς του, έπροχώρησε προς την Βασιλικήν εξέδραν και είπε δι' έντόνου φωνῆς:

— Κηρύσσω την έναρξιν των Αγώνων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ

Υπό τους ήχους τῆς μουσικῆς και τὰ χειροκροτήματα του πλήθους εμφανίζεται ή έλληνική ομάδα του Πανελληνίου γυμναστικού Συλλόγου.

Οι άθληταί εινε ώρατοί και εύσταλεις φέρουν λευκήν περιβολήν με κυανήν ζώνην, επί δε του στήθους κεντημένην εικόνα δισκοδούλου.

Έκτελοϋν άρμονικās κινήσεις σουηδικῆς γυμναστικῆς, αί όποαί προκαλοϋν την εκτίμησιν των θεατών και θεωροϋνται επιτυχεῖς. Είτα βαδίζουσι προς τὰ όργανα τῆς σουηδικῆς γυμναστικῆς και εκγυμνάζονται μετὰ

πολλῆς εύλυγισίας και κανονικότητος.

Οι θεαταί έπευφημοϋν αυτους ζωηρως.

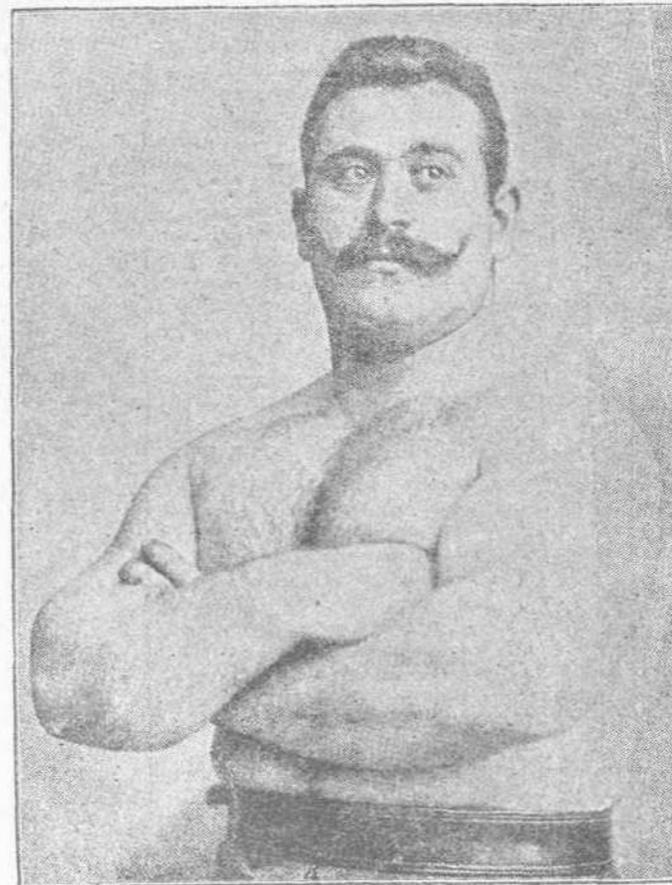
ΑΙ ΔΑΝΙΔΕΣ ΑΘΛΗΤΡΙΑΙ

Όταν οι Έλληνες άθληταί άπεχώρησαν έπευφημούμενοι, προσήλθον αί Δανίδες άθλητριαι, δεκατέσσαρες έν όλῳ, προηγουμένου πελωρίου Δανου άθλητου φέροντος την Δανικήν σημαίαν με πένθιμον κρέπι, εις ένδειξιν του έθνικου πένθους τῆς Δανίας επί τῷ θανάτῳ του Βασιλέως Χριστιανου. Τας ξανθās και εύσταλεις Δανίδας νεάνιδας, των όποιων ή εμφάνησις γίνεται δεκτή με ένθουσιώδεις ζητωκραυγάς, όδηγεῖ ή καθηγήτρια αυτων ύψηλου άναστήματος κυρία, άληθῆς Άμαζών.

Πρό των Βασιλέων ό σηματοφόρος καταβιβάζει την σημαίαν εις ένδειξιν χαιρετισμοϋ. Ή στιγμή εινε συγκινητική με την πένθιμον σημαίαν. Τό πλήθος βλέπει προς τον Βασιλέα δια τον όποσον τό θέαμα τουτο θη ήτο βαθέως θλιβερόν.

Όμοια συγκίνησις κατέλαβε την Βασίλισσαν, ή όποια πρό τῆς πένθιμου σημαίας έγείρεται και εύλαβώς ύποκλίνεται.

Ή καθηγήτρια των Δανιδων άθλητριων δι-

Ό νικητής άρσεως άμφισφαίρου Τόφαλος.

τῆς Έλληνικῆς πατρίδος, άπαντα τὰ Έθνη όσα θεσμόν προόδου και κόσμημα του πολιτισμοϋ αυτων έθεώρησαν την γυμναστικήν και τον άθλητισμόν.

Εϋγνώμονες δε βλέπομεν στεφομένους σήμερα τους ήμετέρους μόχθους δια τῆς παρουσίας του διεθνους άγήματος όπερ παρετάχθη πρό τῆς Ύμετέρας Μεγαλειότητος και του Άνακτος του κραταιου ήνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ή Έλλάς άνοίγει τας άγκάλας τῆς, όπως ύποδεχθῆ τῆς άριστεῖς τῆς φυσικῆς άγωγῆς τους προδρεξαντας εκ πάσης γωνίας του πεπολιτισμένου κόσμου.

Τό Παναθηναϊκόν Σταδίου εύρύνεται ταύτας τας ήμέρας εις Σταδίου παγκόσμιον, όπου ή νίκη θα σκορπίση τας δάφνας τῆς επί τας κεφαλās των λογάδων των Έθνων.

Άλλ' εις οίανδήποτε πατρίδα και αν κομισθῆ τό επαθλον τῆς δικαίας αυτων νίκης οι στεφηφόροι, έλπίζομεν να μη λησμονήσωσιν, ότι εστέψαμεν τους κροτάφους αυτων, με κότινον τῆς Όλυμπίας βλαστήσαντα παρά τας όχθας του Άλφειου. Ας μη λησμονήσωμεν, ότι έπευφημήσαν αυτους ως Όλυμπιονίκας επί του ιερου έδάφους των Άθηνων οι έγγονοι των άρχαϊων Έλλήνων, αναγνωρίζοντες άδελφούς εκείνους, οϋς διέθρεψε προς νίκας ή άθλητική, τῆς Έλλάδος ή εύγενῆς θυγάτηρ. Άπερχόμενοι δ' έντεϋθεν νικηταί ως θεωρωσιν

δει τὸ σύνθημα τοῦ συναγεμνοῦ καὶ τοῦ χαριετισμοῦ. Αἱ δὲ νεάνιδες διὰ γοργῆς κινήσεως παρατάσσονται καὶ χαριέντως ὑποκλίνονται.

Μεθ' οὗ τὰ ζωηρὰ καὶ ἔντονα προστάγματα τῆς ἀμαζόνος ἐκείνης, ἀρχίζουν τὰς ἀσκήσεις αὐτῶν, κινῶσαι τὰς ὠραίας κεφαλὰς των, τὰς χεῖρας, τὸν χυτὸν κορμὸν τὰς ἀδρᾶς κνήμας καὶ τοὺς μικκύλους πόδας ἐπιχαρίτως ἀγαλματώδεις, καλλιτεχνικὰς κινήσεις ἐνκρομνίζουσαι.

Εἶνε εὐγενής, πλήρης χάριτος καὶ ἁρμονίας

Ὁ νικητὴς τοῦ Μαραθωνεῖου δρόμου Καναδὸς Μ. Σαϊριγγ.

ἢ ἐντύπωσης τὴν ὁποίαν παρέχει τὸ θέαμα αὐτό, ὃ δὲ ἐνθουσιασμὸς τοῦ καινοῦ μέγας καὶ ἀκράτητος ἐκδηλούμενος διὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Νέον πρόσταγμα τοὺς διασπείρει τροχάδην πρὸς τὰ ὄργανα τῆς σουηδικῆς γυμναστικῆς, πρὸς τὰς αἰώρας, τοὺς κρίκους, τὰ μονόζυγα καὶ τὰ δίζυγα.

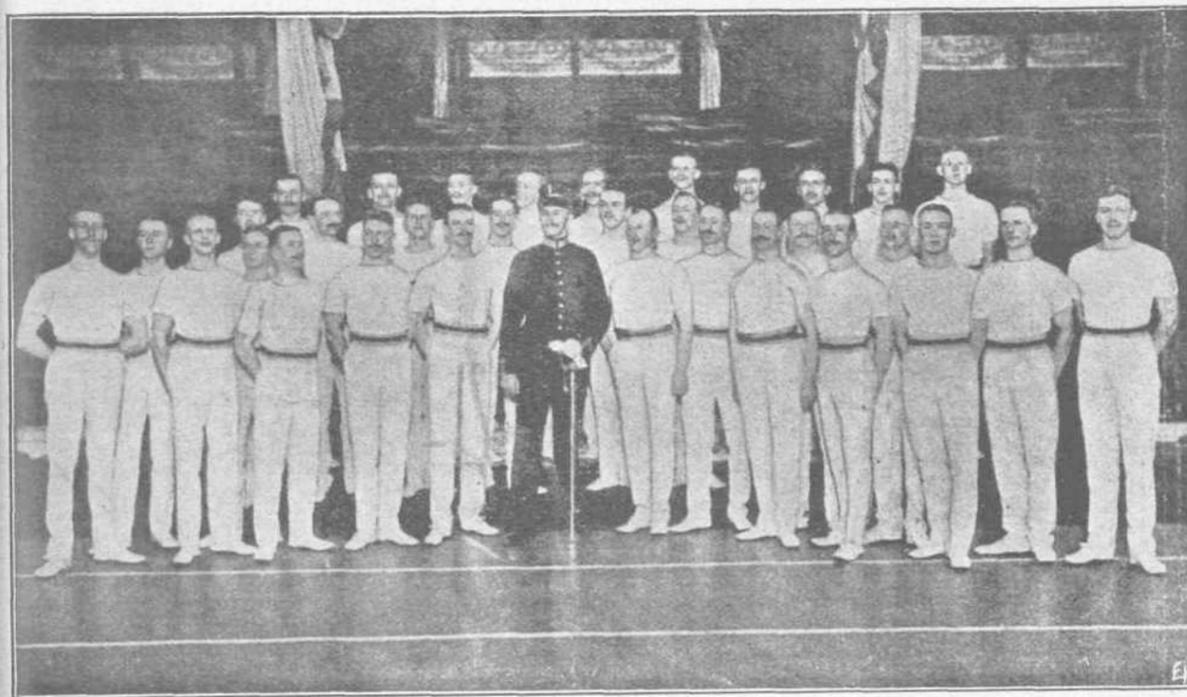
Εἶνε ἐκπληκτικὴ ἡ εὐλυγισία καὶ ἡ δύναμις τῶν γυμνασμάτων, τὰ ὅποια ἐκτελοῦν αἱ περικαλλεῖς ξανθοὶ νεάνιδες, τὰς ὁποίας θὰ ἐφησύνουν τὴν στιγμὴν ἐκείνην πολλοὶ ἔφηβοι ἀθληταί.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΘΕΩΜΕΝΟΙ

Ἀδιάπτωτον ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὑψηλῶν θεατῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν γυμνα-

σμάτων. Ὁ Ἐδουάρδος καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος παρακολουθοῦν μετὰ ἐντεταμένης προσοχῆς καὶ πολλὰς φαίνονται χειροκροτοῦντες.

Κάθηνται οἱ δύο Βασιλεῖς παραπλεύρως, δεξιᾷ τοῦ Βασιλέως μας ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα καὶ ἀριστερᾷ τοῦ Ἐδουάρδου ἡ Βασίλισσα Ὀλγα καὶ παρ' αὐτὴν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ παραπλεύρως πάλιν καὶ ἐκατέρωθεν παρὰ τὴν Βασίλισσαν ὁ Ρῶσσος Μέγας Δούξ Βόρις καὶ οἱ Ἕλληνες βασιλόπαιδες καὶ αἱ πριγκήπισσαι.

Η ΉΣΟΥΗΔΙΚΗ ΟΜΑΣ

Κατόπιν γυμνάζονται καὶ εἰς τὸ ἵππικόν ἐφελτήριο... μὲ πολλὰ κωμικὰ ἐπεισόδια.

— Εὖγε, ἀκούεται διαρκῶς ἀπὸ ὅλην ἐκείνην τὴν μυρμηκίαν τοῦ κόσμου.

Μετὰ τινὰ εἰσέτι θαυμάσια γυμνάσματα, ἡ ὁμάς τῶν Σουηδῶν διερχομένη καὶ χαίρει τῶν Βασιλεῖς, ἀποχωρεῖ, προστέρεται δὲ

Η ΟΜΑΣ ΤΩΝ ΔΑΝΩΝ

Οὗτοι φέρουν λευκὸν πανταλόνιον, ἐρυθρὰν ζώνην καὶ κρέμ φανέλλαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶνε κεντημένη ἡ Δανικὴ σημαία.

Προχωροῦν καὶ αὐτοὶ μὲ βῆμα εὐρυθμότατον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς καὶ ἐκτελοῦν τὰ γυμνάσματά των χειροκροτούμενοι διαρκῶς. Κατόπιν καὶ αὐτοὶ γυμνάζονται ἐπὶ τῶν γυμναστικῶν ὀργάνων χωριστὰ.

Μερικὰ γυμνάσματα εἶνε κινδυνώδεστα καὶ ἐγείρουν τὸν γενικὸν θαυμασμόν.

Ἐκτελοῦν ὅλοι ἐπὶ τῶν μονοζύγων τὸ ἐπικίνδυνον γιγαντιαίωμα κανονικώτατα.

Ξανθοὶ ὅλοι καὶ ζωηροὶ φαίνονται ἀκούραστοι.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΟΜΑΣ

Μετὰ τοὺς Δανούς ἐμφανίζεται ἡ Γερμανικὴ ὁμάς.

Μὲ τὸ Γερμανικὸν φλέγμα των ἀρχίζουν ἐκτελοῦντες τὰς ἀσκήσεις των καθ' ὁμάδα, μὴ δεικνύοντες κἄν, ἔτι προσέχουν εἰς τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα.

Φοροῦν λευκὰ κοντὰ παντελόνια καὶ μαῦρες

κάλτσες, ἐπὶ δὲ τῆς φανέλλας των ἐμπροσθεν εἰς τὸ στήθος εἶνε κεντημένος ὁ γερμανικὸς ἀετός.

Ἀποχωρίζονται μετ' ὀλίγον καὶ ἀρχίζουν γυμναζόμενοι χωριστὰ εἰς τὰ δίζυγα, τὰ μονόζυγα, τοὺς κρίκους κλπ. Θαυμάζεται παρὰ πάντων ἡ εὐρυθμία των ἰδίως καὶ ἡ τελεία ἐκτέλεσις πάντων τῶν γυμνασμάτων των.

Η ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Τὴν 6 1/4 ὁθένης τοῦ σημείου ἀπὸ τοῦ Βασιλικοῦ θώκου, ἐκυρήχθη ἡ λήξις τῶν ἀγῶνων τῆς πρώτης ἡμέρας.

Τὸ θέαμα χιλιάδων λαοῦ ζητωκραυγάζοντων καὶ χειροκροτούντων τοὺς Βασιλεῖς, εἶνε ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς.

Ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ μυριάδες μὲ φρενητιώδη ἐνθουσιασμόν ἔσειον τὰ μανθῆλια των ἐπέτων τοὺς πύλους των καὶ ἀτελεύτητα οὐρὰ καὶ ζήτη συνώδευον τοὺς Βασιλεῖς ἐξω τοῦ Σταδίου, ἐνῶ αἱ εἴς μουσικὰ ἐναλλάξ ἐπαικνίζον τὸν Ἀγγλικὸν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον.

ΕΞΩ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ

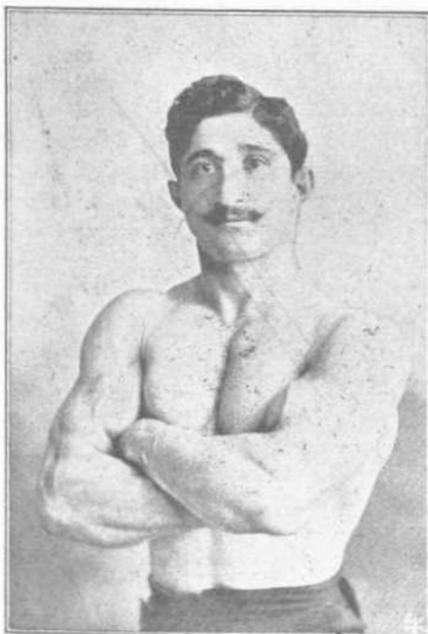
Περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας λαοῦ ἦτο συγκεντρωμένος ἐξω τοῦ Σταδίου, ὃ ὅποιος μετ' ἀγωνίας ἀνέμενε τὴν ἐξοδὸν τοῦ Βασιλέως. Πλὴν τοῦ κόσμου τούτου, ἄνω τῶν τετρακοσίων ἀμαζῶν εἶχον καταλάβει τὴν ὁδὸν, ἀπὸ τῆς Γεφύρας μέχρι τῆς ὁδοῦ Φαλήρου, πρὸς τὴν Πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ. Καθ' ἣν στιγμὴν

έξηλθον οί Βασιλεῖς καί ἐπέβησαν τῶν ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν, ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐξερ-

Ὁ νικητὴς τῆς σκοποβολῆς κ. Ὁρφανίδης.

ράγη εἰς ἀτελεῦτητον διαρκές καί ἐνθουσιᾶδες
— Ζήτησεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ βραβευθεὶς Ἕλληνας Ἀλιμπράντης.

Καί αἱ ζητωκραυγαὶ συνάδευσαν αὐτοὺς μέχρι τῶν Ἀνακτόρων.

Τὸ ἐσπέρας ἡ πόλις ὁλόκληρος τῶν Ἀθηνῶν καί ἡ Ἀκρόπολις ἐφωταγωγῆθησαν λαμπρῶς.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ δαιμονία τῆς Ἀθηνᾶς πόλις καθίσταται καὶ πάλιν τὸ προταγεῖον τῆς ἀνθρωπότητος, ὃ δὲ βράχος τοῦ Ἀρδητιοῦ ἔλκει ὡς γιγάντειος μαγνήτης τὴν ἀληθῆ νεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμφωλεύει τὸ ὄνειρον τῆς ἀγωνισθῆ παρα τὸν ναὸν τῶν Ἰλισσιᾶδων Μουσῶν.

Χίλιοι περίπου κράτιστοι τῆς ἀγωνιστικῆς συνηθροίσθησαν ἐκ πάσης πεπολιτισμένης γῆς εἰς τὴν μεγίστην ἐορτὴν τῶν ἄθλων, διαμφορητιοῦντες τὸν κότινον ἐν τῷ παλλεύκῳ τεμένει τοῦ Ἰδαϊκοῦ Καλοῦ.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀγῶνων ἦτο ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει τὴν σχέσιν τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὸν ἀθλητισμὸν. Ἡ μεγάλη συγκέντρωσις τοῦ ἀθλητικοῦ κόσμου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἦτο μία ἐπιτυχία, καὶ θὰ ἦτο τοιαύτη ἐν ὅλῃ τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἀγῶνων, ἐὰν οἱ ἀναλαβόντες αὐτοὺς εἶχιν περισσοτέραν σχέσιν μετὰ τὸν ἀθλητισμὸν καὶ ὀλιγωτέραν μετὰ τὴν ἐπενδυμίζουσαν τὰ ἄθλα μαθήματα τῶν μικρῶν ἐπιγραφῶν καὶ τὴν περὶ τὸς ὑποκλίσεις ἐπιτηδεύματα.

Κύριον μέλημα τῆς ἐπιτροπῆς ἦτον ἡ σαφὴς ἐπεξηγήσις καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐκάστου ἀγωνίσματος εἰς τε τοὺς ἀθλητὰς καὶ τοὺς Ἑλληνοδίκας. Τὰ βιβλία δὲν κίμων τὸς εἰδικούς, οὔτε δύναται νὰ περιγραφῆ ἢ ἐκτελέσει ἐνὸς ἀγωνίσματος οὕτως, ὥστε ὁ ἐκτελεστής νὰ μὴ ἔχη χρεῖαν καὶ τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας. Δὲν ἀμφιβάλωμεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐγνώριζε τὸ πῶς κατηρτίζοντο εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας οἱ ἀφοιθέντες Ἑλληνοδίκαι, διδασκόμενοι δέκα ἐφεξῆς μῆνας πρὸ τῆς ἐορτῆς ὑπὸ τῶν Ἡλείων ἀρχόντων, οἵτινες ἐλέγοιτο νομοφύλακες, ὅσα εἰς τὸν ἀγῶνα ὤφειλον νὰ περὶσωσιν ἐν τινὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἰκοδομῆ, ἣτις ὀνομάζετο Ἑλληνοδικαίων. (Πανα. ΣΤ. 24. § 3). Ἐὰν δὲ συνέβαινε τοῦτ' ἀπεφεύγωμεν τὰ παράπονα πολλῶν φίλων ξένων καὶ ἡμετέρων ἀθλητῶν εἰς τὰ ἐπὶ τοῦ στίβου συμβούλια, ὧν πολλὰ ἔσχον τὴν αὐτὴν τύχην μετὰ τὸν πύργον τῆς Βαβέλ. . . .

Θαυμάζομεν τὸ ἐπιτευχθῆν μέγα ἔργον, ἀλλὰ δὲν τὸ χειροκροτοῦμεν ἐν ὅλῃ τῇ γραμμῇ. Ἄν καὶ δὲν εἶτε καὶ τόση μεγάλη θυσία τῆς ἐπιτροπῆς ὡς νινες νομίζουσι, ἀναλαβούσα τοιοῦτον ἔργον, ἀφοῦ ἀλλυτάρχευσε κατὰ τὸ βυζαντινὸν χρονικὸν τοῦ Ἰωάννου Μαλαλά καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦλιος παραιτηθέντες τῆς βασιλείας, διότι ἀπέρτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου ἐθεώρησαν τὸ ἀλυταρχικὸν ἀξίωμα ὡς λέγει ὁ αὐτὸς ἱστορικός.

Εἰς τὸ λεπτότατον ζήτημα τῆς ἀφέσεως τῶν διαφορῶν δρόμων δὲν ἐκφέρομεν κρίσιν, καθότι καὶ ὁ πρῶτην φορὰν βλέπων θὰ ἀντελήφθη τὸ

τραγελαφικὸν αὐτῶν. Ἀφίνωμεν αὐτὰς ὡς ἀνάμνησιν εἰς τοὺς ἀθλητὰς, κατὰ τὰς ὥρας τῶν ψυχαγωγικῶν συναθροίσεών των.

Δὲν χρειάζεται μόνον ὄρεξις πρὸς ἐργασίαν. Τί νὰ τὴν κάμῃ τὴν ὄρεξιν, διὰ δὲν γνωρίζῃ τὴν ἐργασίαν. Ἐνας Χρυσάφης, ὁ ἐγκρατέστατος τῆς τε γυμναστικῆς καὶ ἀθλητικῆς τί θέλετε νὰ σᾶς κάμῃ, διὰ ἡ θέσις του εἶνε τόσον περιορισμένη; Ἄλλως τε ἀένας κοῦκος δὲν φέρνει τὴν ἄνοιξιν».

νικῶν ἔσπεραν, ὅσα ἐπὶ ἐκανταετηρίδας δὲν ἔσπεραν οἱ κότινοι τοῦ ἱεροῦ ἄλλους τῆς Ἀλτεως. Ἀπὸ τὸ Lawn-Tennis ν' ἀρχίσωμεν ἢ ἀπὸ τὰ ποδήλατα; Ἀπὸ τὸ Tir aux pigeons ἢ ἀπὸ τὴν ἐν τῷ σταδίῳ ἐπίδειξιν τῶν βελουδοφόρων ποδηλατῶν;

Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τῶν ἐργοσασίων. Διότι, τίς δὲν γνωρίζει, ὅτι τὸ καταστρεπτικώτερον τοῦ σώματος μέσον εἶνε τὸ ποδήλατον; ὄχι μόνον τοῦ κορ-

Ὁ Σουηδὸς συνταγματάρχης Μπλάκ.

Ἡ διὰ τῶν γυμναστικῶν δμάδων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (!!!) ἔναρξις τῶν ἀγῶνων δὲν ἦτο μόνον ἀντυχὴς σκέψις, ἀλλὰ καὶ βεβήλωσις τοῦ ἱεροῦ χώρου. Οἱ μὲν συνεσχέτισαν τὴν κοινότητα τοῦ Σταδίου μετὰ τὰς κυκλικὰς τῶν ἵπποδρομίων, αἱ δὲ μετὰ τὰ palco scenico τῶν διαφορῶν ἀναγίετες.

Μᾶς παρουσίασεν ὁμοῦς ἡ ἐπιτροπὴ τὸ πρότερον τῆς φιλοδοξίας, ἐκ τῆς ἀπειρίας τῶν ἀγωνισμάτων, ἅτινα τόσας κεφαλὰς Ὀλυμπιο-

μοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ποδῶν;

Ὀλυμπιονίκαι—καίτοι μόνον ἀρσενικὸν τοῦτου ὑπάρχει—γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἢ καὶ γυναικοῦνδρες (μικτὸν) εἰς τὸ Lawn-Tennis. Κλάδος ἐλαίας, μεταλλικὸν δίπλωμα τὸ αὐτὸ μετὰ τὴν νικητὴν τοῦ δρόμου ἢ τοῦ δίσκου; Δὲν βλέπομεν τότε τὸν λόγον νὰ μὴ γίνονται καὶ ἀγῶνες ὑποκλίσεων ἢ τουλάχιστον ἡ «Πινακωτή».

Κάποιος δὲ παρακαθήμενός μου, διὰ εἶδε βραχιόλιον κοσμοῦν χεῖρα ἐνὸς τῶν ἀπειρῶν

ἀέργων τοῦ σίβου, ἀνεφώνησε μὲ τὸν μεγαλειότερον πόνον, ὡς ἄλλος βασιλεὺς τῶν πλαδαδῶν τῆς Ἀσίας ὄντων.

«Οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι γυναῖκες . . .»

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι μᾶς παρονοίασαν μὲν ὄραϊα σώματα ὑπενθυμίζοντα τὰ πρότυπα τοῦ Πολυκλείτου ἢ τοῦ Πραξιτέλους, ἀλλὰ μᾶς παρονοίασαν καὶ σώματα ποῦ ἐνόμιζέ τις, οὐ δὲ σκοπὸς τῆς περὶ τὴν κονίστραν περιφορᾶς τῶν ἤτο ἢ ἡλιοθεραπεία. Τί ἰδέαν τοῦ καλοῦ ἐξυπηρετεῖ ἕνας κεκυρωμένος ἢ σκελετώδης ἄλις ἢ ἕνας σχιζὸς δρομεύς; Τίνας δὲν προσβάλλει τὴν αἰ-

Πολύδωρος Κ. Χατζιδιμητρίου.

σθητικὴν ἢ αἰρουσα τὰ βάρη σαρκικὴ μᾶζα, ἢ ὁ δίκην συρομένου ῥάκου δρομεύς τῶν μεγάλων ἀποστάσεων; Ἡ μὲν μᾶς ὑπενθυμίζει τὰ βαροῦλκα, ὁ δὲ πάσχοντα θηρευτικὸν κύνα.

Πολλοὶ μᾶς παρουσιάζουν ὡς ἐκτάκτως ὄραϊα τὰ σώματα τῶν ἀντιπάλων τῆς Σκανδιναβικῆς χερσονήσου ἐθνῶν. Ἀλλὰ δὲν μᾶς φαίνεται ἡ στάσις των καὶ ἡ σαυιδώδης ῥάξις των νὰ ἐξυπηρετῇ περισσότερον τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ, ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ δουλόφρονος στρατιωτικοῦ πειθαρχισμοῦ. Ὁ προσορισμὸς τοῦ σταδίου δὲν εἶνε νὰ ὑπηρετῇ τὴν στρεβλὴν ἰδέαν τοῦ στρατοῦ. Εἶνε πολὺ ὑψηλότερος. Ὁ προσορισμὸς του ἐν τῇ ἐπιζητήσει τῆς ἐπιδόσεως, ἥτις στέφεται διὰ τοῦ συμβόλου τῆς εἰρήνης εἶνε ἡ ἀδελφοποίησις πάντων τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Ἡ διεθνὴς κονίστρα

ἔχει πολὺ ὑψηλότερον σκοπὸν, ἔχει τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἐκ χειρὸς, ἥτις θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν νόμων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Πολύδωρος Κ. Χατζιδιμητρίου

Εἰς τὸν Νικητὴν τοῦ Μαραθωνεῖου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΞΑ

Ὁ περὶ μεγάλος πόθος μας
καὶ περὶ μεγάλη ἐλπίδα
τὸ περὶ τρανὸ μας ὄνειρο
φεύγει ἴσθον Καναδά.

Φεύγει ἡ δόξα πάγκαλη
τῆ δόλια μας πατρίδα,
φεύγει καὶ ξένα κύματα
καὶ θάλασσαις πηδᾷ.

Φεύγει καὶ στρέφει πίσω της
μὲ βουρκαμμένα μάτια,
φεύγει θυμᾶται τὰ παλῆα
τὰ νέα περιμέρει.

Φεύγει κ' ἡ λάμψι ποῦ σκορπᾷ
οἴτης νίκης τὰ παλάτια,
φεύγει μὰ θᾶρθη περὶ τρανῆ
σ' Ἑλλάδα δοξασμένη.

Φεύγει καὶ ἀποχαιρετᾷ
μὲ πόνο τὴν πατρίδα
φεύγει καὶ ἴσα φτερούγια της
τὴ νίκη ποῦ κρατεῖ

Φεύγει καὶ ἀποχαιρετᾷ
μὲ μιὰ τρανὴ ἐλπίδα
πῶς πάλι στήν Ἑλλάδα της
αἰώνια θὰ ζῆ.

Γεῖά σου λεβέντη νικητῆ
τοῦ Καναδά παιδί
φέρε εἰς τὴν πατρίδα σου
δόξ' ἀπ' τὸν Μαραθῶνα.

Φέρε λουλοῦδι ἀτίμητο
τῆς δόξης τὸ κλαδί,
τὴν αὔρα φέρε τοῦ Ἰλισσοῦ
αἴγλη ἀπ' τὸν Παρθενῶνα

Κ' εἰπέ κεῖ κάτω ἴσθον Βορῶν
ἢ Ἑλλάς ἢ δοξασμένη
μοῦ ἐχάρισε τὴ νίκη αὐτῆ
τὴν κοσμοξακουσμένη.

20-4-06 Σοφία Κ. Οἰκονομίδου.

Ὁ ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

3) Τὸ ἐν Ἰάβμ ἠφαιστειον *Gelungung* ἐκραγὲν τῷ 1822, κατεστράφη, διότι ὁλόκληρον τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ πλευρὰν ἀνήρασαν οἱ βιαιοτάτα ἀναφυσώμενοι ὑδρατμοί. Τὰ συντρίμματα τούτου ἐνωθέντα μετὰ τῶν ἀναβλημάτων τοῦ κρατῆρος καὶ μεθ' ὕδατος τῶν ραγδαϊοτάτων βροχῶν, σχηματισθεῖσιν ἐκ τοῦ ἐξυδατωθέντος νέφους καὶ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐξηλωμένων χιόνων ἐοχηματίσθησαν ἀκαθάρτους βορβορώδεις χειμάρους καταπνίξαντας πλουσίως κεκαλλιεργημένην χώραν.

Τὸ ἠφαιστειον Οὐεσούιον μετὰ μακροαῖα ὑπνον ἀφηνείσθη τῷ 79 μ. Χ. καὶ ἐπέφερε δεινότητος καταστροφάς. Πλίνιος ὁ νεώτερος εὐρισκόμενος μετὰ τοῦ θείου του Πλίνιον, τοῦ προεβυτέρου καὶ τῆς ἀδελφῆς τούτου ἐν Μισσηνῶ (ἀκρωτηριῶ τῆς Καμπανίας), ὑπῆρξεν αὐτόπτης μάρτυς τῆς ἐκκρήξεως τοῦ ἠφαιστείου, ἣν περιέγραψεν ἐν δυνὶ ἐπιστολαῖς πρὸς τὸν Τάκιτον. Ταύτην περιέγραψεν καὶ Δίων ὁ Κασίος (160 μ. Χ.) ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ, ἥς ἐπιτομὴν, διέσωσεν ὁ μοναχὸς Ἰωάννης ὁ Ξιφιλιῖνος (11ος μ. Χ. αἰών). Οὗτος λέγει τὰ ἐξῆς: «Ἐν δὲ τῇ Καμπανίᾳ φοβερά τινα καὶ θαυμαστά σσηνῆχθη πῦρ γὰρ μέγα κατ' αὐτὸ τὸ φθινόπωρον (24 Αὐγ. 79 μ. Χ. ἐπὶ τῆς βασιλείας Τίτου Βλαβίου Οὐεσπεσιανοῦ) ἐξαπινάως ἐξήφθη». Περιγράφων δὲ τὸ Βέσβιον (Οὐεσούιον = Βεζούβιον), λέγει, οὐ οἱ ἄνθρωποι ἔβλεπον γίγαντας ἐν μέσῳ τῆς πυκνοτάτης ἀτμίδος τοῦ ἠφαιστείου. «Καὶ μετὰ ταῦτ' ἀρχμοὶ τε δεινοὶ καὶ σεισμοὶ ἐξαίφνης σφοδροὶ ἐγίνοντο, ὥστε καὶ τὸ πεδῖον ἐκεῖνο (ὁ κρατῆρ) πᾶν ἀναβράτιον καὶ τὰ ἄκρα ἀναπηδῶν. Ἡχαί τε αἱ μὲν ὑπόγειαι βρονταῖς ἐπικυῖται, αἱ δὲ ἐπίγειοι μνηθμοῖς ὁμοίαι συνέβαινον, καὶ ἡ τε θάλασσα συνέβρεμε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεπήγει. Καὶ τούτου κτύπος τε ἐξαισιος ἐξαπινάως ὡς καὶ τῶν ὄρων συμπιπτότων ἐξηκούσθη καὶ ἀνέθορον πρῶτον μὲν λίθοι ὑπερμεγέθεις, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄκρα ἐξικέσθαι, πῦρ πολὺ καὶ καπνὸς

ἄπλετος, ὥστε πάντα μὲν τὸν ἀέρα συσκιᾶσθαι, πάντα δὲ τὸν ἥλιον συγκροφθῆναι καθάπερ ἐκλεοιπότη. Νύξ τε οὖν ἐξ ἡμέρας καὶ σκότος ἐκ φωτός ἐγένετο καὶ ἐδόκουν οἱ μὲν τοὺς γίγαντας ἐπαρίστασθαι, πολλὰ γὰρ καὶ τότε εἰδῶλα αὐτῶν ἐν τῷ καπνῷ διεφαίνετο, καὶ προσέτι καὶ σαλπύγγων τις βοή ἠκούετο, οἱ δὲ καὶ εἰς χάος ἢ καὶ πῦρ, τὸν κόσμον πάντα ἀναλλοκεσθαι. Καὶ διὰ ταῦτ' ἔφυγον, οἱ μὲν ἐκ τῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, οἱ δὲ ἔξωθεν ἔσω, ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν καὶ ἐξ ἐκείνης εἰς τὴν θάλασσαν, οἷα τεταραγμένοι καὶ πᾶν τὸ ἀπὸ σφῶν ἀπὸν ἀσφαλέστερον τοῦ παρόντος ἠγούμενοι. Ταῦτά τε ἅμα ἐγίγνετο, καὶ τέφρα ἀμύθητος ἀνεφυσήθη καὶ τὴν τε γῆν, τὴν τε θάλασσαν καὶ τὸν ἀέρα πάντα κατέσχε, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὡς πον καὶ ἔτιχε, καὶ ἀνθρώποις καὶ χῶραις καὶ βοσκήμασι ἐλυμήνατο, τοὺς δὲ δὴ ἰχθύας, τὰ τε ὄρεα πάντα διέφθειρε, καὶ προσέτι καὶ πόλεις δύο ὄλας τότε Ἡρκοβλάνειαν καὶ τοὺς Πομπηίους (Ἡράκλειον Πομπηίαν καὶ Σταβίαν), ἐν θεάῳ τοῦ ὀμίλου αὐτῆς κατέχωσε ἰσαύτη γὰρ ἡ πᾶσα κόνις ἐγένετο, ὥστ' ἀπ' αὐτῆς ἦλθε μὲν καὶ εἰς Ἀφρικὴν καὶ εἰς Συρίαν καὶ εἰς Αἴγυπτον, ἦλθε δὲ καὶ εἰς τὴν Ρώμην καὶ τὸν τε ἀέρα τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπλήρωσε καὶ τὸν ἥλιον ἐπεσκίασε.»

Η'.

— Ἡ ἐκρηξις τοῦ ἠφαιστείου Κρακατάου.

Ἐκ τῶν καταστροφικωτάτων ἐκρήξεων τῶν ἠφαιστειῶν εἶνε ἡ τοῦ Κρακατάου, νησιδος κειμένης μεταξὺ Ἰάβας καὶ Σουμάτρας καὶ κατὰ τι μεγαλειέτας τῆς Αἰγῆνης. Τοσοῦτο δὲ ἰσχυρὰ ἦν ἡ ἐκρηξις, ὥστε ἐκ τῶν 33 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τοῦ Κρακατάου τὰ 10 μόνον διεσώθησαν, τὰ ἐπίλοιπα δὲ 23 τετρ. χιλιομ. ἀνηράγησαν ὑπὸ τῶν βιαιοτάτων ἀερίων καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ὅπως ὅταν ἐκρηγνυμένης ἀποθήκης δυναμίτιδος, τὸ κατάστημα δλόκληρον ἀνεσκορπενδονίζεται εἰς τὸν ἀέρα.

Πότε ἤρξατο ἡ ἐκρηξις, δὲν εἶνε βέβαιον. Αἱ πρῶται παρατηρήσεις ἐγένοντο τῇ 20 Μαΐου 1883 (ε. ν.) ὑπὸ τοῦ πληρώματος τοῦ γερμανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου Ἐλισσάβετ, ὅπερ εἶδε σιγήλην ἀτμίδος ἀνερχομένην μέχρις 11,000 μέτρων.

Ἡ μέγιστη καταστροφή ἐπῆλθε περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου τοῦ ρηθέντος ἔτους, ὅτε τὰ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιοι Σιάνι, εὗρισκόμενον 16 ὄλας μοίρας πρὸς δυσμὰς τῆς Σουμάτρας, συνήντησε παχὺ στρώμα ἐλαφροπέτρας.

Τῇ 26 Αὐγούστου οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀνζέρ, ἦτις ἔκτοτε δὲν ὑπάρχει, εἶδον ὅτι μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐπῆλθε σκότος βαθύτατον. Ἡ θάλασσα κατέστη ἀνήσυχος, πλοίαρχα ἐβυθίσθησαν καὶ τὰ παράλια κατεκλύσθησαν ὑπὸ κυμάτων. Πυκνὴ δὲ καὶ ραγδαία βροχὴ σποδοῦ καὶ θραύσματα θερμῶν λίθων ἐπλήρωσαν τὸ κατὰστρωμα τῶν παραπλέοντων πλοίων. Ἐντὸς δὲ τοῦ σκοτεινοῦ τούτου νέφους ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ φοβεραὶ ἐφώτιζον πρὸς συγγμῆν τὴν ἐπισκοπιθεῖσαν γῆν, ἐνῶ συγχρόνως ἠκούοντο οἱ τρομεροὶ τοῦ ἠφαιστείου ὑποχθόνιοι μνηθμοί.

Τὴν πρωτὰν τῆς 27ης ἐγένετο ἐπ' ὀλίγον εὐδία, ὅπως ἐπέλθη πάλιν σκότος διαρκέσαν 18 ὄλας ὥρας. Ἡ μέγιστη δὲ τῶν καταστροφῶν ἐγένετο τῇ 10ῃ ὥρα τῆς πρωίας τῆς ἡμέρας ταύτης, διότι τὸ πλεῖστον τῆς νήσου ἀνετινάχθη εἰς θρούμματα, μέγα δὲ κοίλωμα ἐντὸς τοῦ πυρὸς ἐγένετο εἰς ὃ εἰσώρμησεν ἡ θάλασσα. Κῦμα τότε φοβερόν, 30 μέτρων ὕψους, ἐσχηματίσθη, ὅπερ παρακολοῦνθόμενον ὑπὸ μικροτέρων ἐφώρμησε κατὰ τῆς στερεᾶς.

Αἱ πόλεις *Anjer*, *Bantam*, καὶ *Merak* καὶ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων *Serebas* καὶ *Seram* καὶ πλείστα δάση, ὡς καὶ μέρος τοῦ παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Ἰάβας σιδηροδρόμου κατεστράφησαν καὶ ἐξηρανίσθησαν. Τί τότε συνέβη ἐντὸς τοῦ βαθυτάτου ἐκείνου σκότους καὶ τῆς καταστροφῆς, δὲν περιγράφεται. Τὰ πλούσια δάση τῶν παρακειμένων τόπων τῆς Σουμάτρας καὶ Ἰάβας εἶχον ἐκλείψει, τὸ πρόην εὐφορον ἔδαφος κατέστη ἀγνώριστον ὑπὸ τῆς ἰλύος καὶ τῶν ἀναβλημάτων ὑπὸ τῶν ἐκρίζωνθέντων δένδρων καὶ τῶν συντριμμάτων τῶν οἰκιῶν, καὶ τῶν πτωμάτων τῶν ζώων. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ θαλασσοῦ στενοῦ ἐπέπλεον πελώρια μᾶζαι ἐλαφροπέτρας μετὰ δένδρων καὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων. Κατὰ τὴν καταστροφὴν ταύτην ἡ νήσος Κρακατάου ἐσχίσθη καὶ τὸ ρῆγμα διῆλθε διὰ μέσου τοῦ ἠφαιστείου, ὅτε τὰ δύο τρίτα ἀνησπῆσαν, ἔμεινε δὲ βράχος ὕψους 800 μέ-

τρων, καθέτως ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀνυψούμενος.

Ἐπὶ τοῦ πελωρίου κύματος τῶν 30 μέτρων ἐταράχθησαν πάντες οἱ ὠκεανοὶ τῆς γῆς, ὁ παρελθὼν δὲ σάλος ἐγένετο αἰσθητὸς ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, Παναμᾷ καὶ Ν. Ἀφρικῇ. Μετεδόθη δὲ ὁ σάλος οὗτος μετὰ ταχύτητος 306 θαλασσίων μιλίων καθ' ὥραν. Συγχρόνως καὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἐγεννήθη κῦμα ἀέρος μέγιστον, ὅπερ μετεδόθη εἰς ἅπασαν τὴν γῆν. Παρατηρήθη δὲ, ὅτι τὸ ἀέριον τοῦτο κῦμα διέτρεξε τὴν μεταξὺ Κρακατάου καὶ Βερολίνου ἀπόστασιν εἰς 10 ὥρας μετὰ ταχύτητος 1000 χιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Ἄν φαντασθῶμεν, ὅτι τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἐνήργει τὸ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ πνεῦμα ἠφαιστείου τῶν Μεθάνων, ἡ Αἴγινα, ὁ Πόρος, καὶ αὐτὸς ὁ Πειραιεύς καὶ αἱ Ἀθῆναι ἠθελον καταστραφῆν, αἱ δὲ ἐκρήξεις θὰ ἠκούοντο ἀπὸ τῆς Νορβηγίας καὶ Σουδάν. Τὸν ὄγκον δὲ τῶν ἀναβλημάτων ὑπολογίζουσιν εἰς 18 κυβικά χιλιομέτρα, καὶ ὅτι ἡ σποδὸς κατέπεσεν ἐπὶ χώρας ἐμβαδοῦ 750,000 τετραγ. χιλιομέτρων, ὅσον εἶνε περίπου τὸ τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου.

Μετὰ τῆς ἐκρήξεως ταύτης τοῦ Κρακατάου συνδέεται καὶ ἕτερον φαινόμενον τοῦ 1883. Οἱ γεροντότεροι θὰ ἐνθυμῶνται, ὅτι ὁ οὐρανὸς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐλάμβανε λαμπροὺς χρωματισμούς, ἰδίως ὡραῖον κυανοῦν καὶ ροδόχρουν. Τοῦτο ἀπέδωκεν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ λεπτοτάτων θρυμματίων σποδοῦ, εὗρισκομένων εἰς ὕψος 60 ἕως 70 χιλιάδων μέτρων καὶ θλώντων τὸ φῶς.

Θ'.

— Ἐξήγησις τῆς γενέσεως τῶν ἠφαιστείων.

Βεβαιωμένον ὑπὸ τῆς γεωλογίας εἶνε, ὅτι τὰ σπλάγχα τῆς γῆς ἐγκλείουσι ἀκένωτον ταμεῖον θερμότητος, λείψανον ἐκείνης ἣν ἔλαβεν ἡ γῆ πρὸ ἀπείρων αἰώνων ἀποσπώμενη ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Ἀπόδειξις δὲ «αἱ θερμαὶ πηγαί, τὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα, αἱ σιδηροδρομικαὶ σήραγγες, τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰ ἠφαιστεία ἢ πυρίπνοα ὄρη».

Μόνον τὰ ἐξώτατα τοῦ πλανήτου ἡμῶν εἶνε στερεά, συγκροτοῦντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, τὴν λιθόσφαιραν, ἐξ ἧς αἱ

στερεαὶ καὶ ὁ βυθὸς τῶν θαλασσῶν. Ὅθεν ὁ ἐνζῶος κόσμος καὶ τὸ κορυφώμα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος κατοικοῦσιν ἐπὶ σχεδίας σαθρᾶς λιθίνης, ἐπιπλεύουσας ἐπὶ παμμεγίστου ὠκεανοῦ πυρὸς.

Κατὰ ταῦτα ἡ Γῆ ὁμοιάζει πρὸς πάμεγα πορτοκάλιον ἢ ἀσκὸν πλήρη μέλιτος. Ὁ φλοιὸς ἢ τὸ δέρμα εἶνε ἡ λιθόσφαιρα, καὶ ὁ ὀπὸς τοῦ καρποῦ ἢ τὸ μέλι εἶνε ἡ «πυρόσφαιρα» τοῦ πλανήτου, δηλ. τὰ τετηκότα καὶ διάπτρα αὐτοῦ σπλάγχα, ἔχοντα θερμοκρασίαν τοῦλάχιστον 3,500 βαθμῶν Κελσίου, ἀλλὰ πιθανώτερον καὶ 150,000 βαθμῶν.

Καὶ ἐνῶ ἡ ἀκτίς τῆς ὑδρογείου σφαιρας, ἀπὸ τοῦ κέντρου δηλ. μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς εἶνε 6,300,000 μέτρα, μόλις 200,000 μέτρα εἶνε τὸ πάχος τῆς λιθόσφαιρας. Ὅθεν, ἂν ἦτο δυνατὸν ἢ ἀποφλοιώσωμεν τὴν Γῆν θὰ μεταβάλλετο εἰς σφαῖραν αὐτόφωτον, εἰς μικρὸν ἡλίον, ὅστις εἶνε κατὰ 1,282,000 φορὰς μεγαλειότερος τῆς Γῆς.

Ὅπως δὲ ἐξ ὁπῆς ἡ ρωγμῆς τοῦ πορτοκαλίου ἢ τοῦ ἀσκοῦ ἐκρέει διὰ πίεσεως ὀπὸς ἢ μέλι, οὕτω καὶ διὰ ρηγμάτων τῆς λιθοσφαιρας ἐκρέουσι τὰ τετηκότα τοῦ πλανήτου σπλάγχα, τὰ κατὰ Πλάτωνα «ἀποσπάσματα τοῦ Πυρροφλεγέθοντος, ὁ ρῦαξ τοῦ Θουκυδίδου καὶ Στράβωνος (λάβα).

Γ'.

— Ἐξήγησις τῆς γενέσεως τῶν ἠφαιστείων.

Ἄλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε, πῶς ἐκρέουσι τὰ σπλάγχα ταῦτα καὶ προκαλοῦσι τὸ γεωλογικὸν φαινόμενον τῶν ἠφαιστείων;

Ἡ λιθόσφαιρα δὲν εἶνε σφαῖρα ὁμοία πρὸς τὴν τῆς ἠλεκτρικῆς λυχνίας. Εἶνε ἐρρυτιδωμένη, *ζαρωμένη*, ὅπως εἶνε ὁ φλοιὸς ραγὺς σταφυλῆς, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποξηράνσεως. Αἱ ρυτίδες εἶνε αἱ ὀροστοιχίαι, αἱ δὲ κοιλότητες οἱ ὠκεανοὶ καὶ αἱ κοιλάδες. Ἡ λιθόσφαιρα εἶνε προσέτι διὰ πολλῶν ρηγμάτων συντριμμένη καὶ τὰ συντρίμματα αὐτῆς μετακινήμενα, ἀλλὰ μὲν ὑψηλότερον, ἀλλὰ δὲ βαθύτερον. Τὰ ρήγματα δὲ ταῦτα καὶ αἱ μετακινήσεις τῶν τμημάτων εἶνε πανταχοῦ ὄραταί.

Ὅθεν διὰ τῶν ρηγμάτων τούτων ὑπάρχει συγκοινωνία τῶν σπλάγγων τοῦ πλανήτου μετὰ τῆς ἐπιφανείας. Τὸ ζήτημα

εἶνε, ὁ ρῦαξ, ἡ λάβα κατάγεται ἐκ τῶν τετηκότων σπλάγγων τοῦ πλανήτου ἢ ἐκ τῶν βαθυτέρων στρωμάτων τῆς λιθόσφαιρας;

Κατὰ τὴν παλαιότεραν θεωρίαν ὁ ρῦαξ κατάγεται ἐκ τῶν τετηκότων τοῦ πλανήτου σπλάγγων, εἰς ἃ κατεῖσδυν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ καὶ εἰς ἐλαστικωτάτους ἀτμοὺς μεταβαλλόμενον ἀνωθεὶ τὸν ρῦακα καὶ προκαλεῖ τὰς ἐκρήξεις, αἵτινες εἶνε τοσοῦτω δεινότεραι, ὅση μείζων ἢ ποσότης τῶν ὑδρατμῶν. Οὕτω τὰ ἠφαιστεία ὁμοιάζουσιν ἐν μικρογραφίᾳ πρὸς φιάλην *καμπανίτονο*, ὅστις, ἂν εἶνε καλὸς καὶ ἔχη ἀπορροφήσει μεγάλην ποσότητα ἀνθρακικοῦ ὀξέος, κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πάματος, σχεδὸν ὀλόκληρος ἀναφυσᾶται ἐκ τῆς φιάλης ἐν μορφῇ σταγόνων.

Κατὰ τὴν νεωτέραν δὲ θεωρίαν ὁ ρῦαξ ἔχει τὴν πηγὴν αὐτοῦ ἐν αὐτῷ τῷ φλοιῷ τῆς γῆς. Ὅταν ὁ πλανήτης ἡμῶν ἐσφαίροποιεῖτο, ἐνέκλεισεν ἐν τῇ συγκροτησάσῃ αὐτὸν τετηκνῖα ὕλη καὶ διάφορα αέρια (ὑδρατμοὺς, ὀξυάνθρακα, ὑδροθῆιον), ὅπως ἐγκλείουσιν αέρια ὁ καμπανίτης οἶνος, τὸ ὕδωρ σέλτζ, ὁ τετηκὼς ἄργυρος κ. τ. λ.

Ὁ φλοιὸς δὲ τῆς γῆς μόνον κατὰ τὰ ἐξώτατα αὐτοῦ στρώματα εἶνε ψυχρὸς καὶ σκοτεινός, τὰ βαθύτερα ὅμως στρώματα εἶνε θερμὰ, καὶ ὅση αὐξάνει τὸ βάθος τοσοῦτον γίνονται θερμότερα. Αἱ ἀμέσων δὲ παρατηρήσεων καὶ ὑπολογισμῶν εὐρέθη, ὅτι ἡ γηγενὴς θερμότης αὐξάνει κατὰ μέσον ὄρον ἀνὰ 33 μέτρα κατὰ ἓνα βαθμῶν Κελσίου. Ὅθεν θερμῆ τις πηγῇ, ἔχουσα θερμοκρασίαν 100 βαθμῶν, ἀνέρχεται ἐκ βάθους 3,300 μέτρων.

Συνεπῶς εἰς βάθος 100,000 μέτρων πρέπει νὰ ὑπάρχη θερμοκρασία 3,000 βαθμῶν, τόση, ὅση ἔξαρκεὶ νὰ τήξη πάντα τὰ γνωστὰ ἡμῖν σώματα. Εἰς τὸ βάθος ὅμως ἐκεῖνο ἐνεργεῖ τεραστία θλίψις τῶν ἐπικειμένων στρωμάτων, ἦτις δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν εἰς τὸ βάθος ἐκεῖνο ὑπάρχουσαν ὕλην νὰ λάβῃ τὴν τετηκνῖαν κατάστασιν, ἀλλὰ διατηρεῖ αὐτὴν διάπτρον μὲν ἀλλὰ στερεάν, διότι ἡ θερμοκρασία ἔχει ὑπερβῆ τὸν λεγόμενον θερμομετρικὸν βαθμὸν τῆς κρίσεως, τὸν βαθμὸν δηλ. ἐκεῖνον, καθ' ὃν πᾶσα θλίψις ἀδυνατεῖ νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀέριον σῶμα εἰς ὑγρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν εἰς στερεόν.

Ἐπειδὴ δὲ διαρκῶς ἐπὶ τῆς λιθοσφαι-

ρας γίνονται νέα ρήγματα ή τὰ υπάρχοντα και έπουλωθέντα ανοίγουνι πάλιν και εδρύνονται ένεκα τής διαρκώς γινομένης ρικνώσεως και φολιδώσεως αυτής, έπέροχεται άνακούφισις εις τὰ στρώματα, τὰ έχοντα θερμοκρασίαν 3,000 βαθμών και ταύτα άμέσως λαμβάνουσι τήν τειηκυϊαν κατάστασιν, οί δ' έν αυτοίς υπάρχοντες άέρες (ύδρατιμός, δξυάνθραξ κιλ.) έλευθερούμενοι, άνωθοῦσι τήν τειηκυϊαν ύλην, όπως ο τοῦ καμπαρίτου δξυάνθραξ και προκαλοῦσι τὰ φαινόμενα τῶν ύποχθονίων μυκηθμῶν, τήν άναβόλην μύδρων και σποδοῦ, τούς συντιναγμούς τοῦ εδάφους και τήν έκρευσιν τοῦ ρύακος.

Κ. Μοντεδόπουλος
Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Συνέχεια και τέλος).

Ι άφθόνως κατά τήν ισουράσιον και κρητιδικήν περίοδον ζήσαντες άμμωνίται, βελεμνίται και ρουδισται οὐδ'άλλοι έν τή παρούση διαπλάσει άναφάνονται. Έκ τῶν πρωτοζῶων έχομεν [άφθόνους τούς νομμουλίτας, ζῶα έχοντα κέλυφος φακοειδές ή σφαιρικόν εις θαλάμους διηρημένον, εκ δέ τῶν άλλων συνοματαξίῶν

είδη κοραλλίων, έγινωδέρμων, μαλακίων κ.λ.π. Ο φυτικός τής διαπλάσεως ταύτης κόσμος είναι άφθονος. Εις χώρας τής Ιούρωπης άφθονοῦσι φυτά συγγενή πρὸς τὰ νῦν τής Αφρικῆς και τής Ασίας. Φοίνικες, δρύς, κάρυκι και άλλα καλύπτουσι τὰς άκτάς τῶν ήμετέρων χωρῶν.

β.) Ολιγόκαινος. Τήν ήώκαινον διάπλασιν ήκολούθησεν ή ολιγόκαινος καλουμένη, καθ' ήν έν μέγα μέρος στερεῶς εκκλύφθη υπό τής προσχωρησάσης θαλάσσης.

Ο φυτικός ως και ο ζωϊκός κόσμος τής διαπλάσεως ταύτης ελάχιστον μετεβλήθη. Πικλοθήρια, Άνοπλοθήρια, Άνθρακοθήρια, ήμιπίθηκοι εξακολοθοῦσιν υπάρχοντα, περί τὸ τέλος δέ τής διαπλάσεως έμφανίζονται βινοκέρωτες χοίροι και άλλα.

γ.) Μειόκαινος. Κατά τὰς άρχάς τής διαδεξάμενης τήν ολιγόκαινον μειοκίνου διαπλάσεως, άνωψώθησεν τὰ Πυριναια, αι Άλπεις, τὰ Μακλάια και άλλα όρη. Η θαλάσση μετ' ολίγον ή καλύπτουσα μέγα τής Ευρώπης μέ-

ρος άπεξηράνηθη, αντί δέ ταύτης λίμναι μεγάλαι ύφάλμυροι ή και γλυκέων ύδάτων κατέλαβον πολλά τής Ευρώπης μέρη. Τὸ κλίμα τής τότε εποχῆς εξακολούθει να είναι ευκρατον και θερμόν, παρέχον όρους ευνοϊκωτάτους πρὸς άναπτυξιν φυτικού κόσμου. Και έν αυτή ή ακόμη τή Ισλανδία τή γειτνιαζούση ταῖς πολιτικῆς χώρας πλούσιαι δάστη εκκλύπτουσι τὰ μέρη τής.

Πολλά διάφορα πετρώματα έσχηματίσθησαν, ως ψαμμίται, μάργκι, λιγνίται, αι ήφαιστειακai εκρήξεις ήσαν άφθονοι, πολλαί δέ τής κεντρικῆς και δυτικῆς Ευρώπης χωρακ ήσαν τὸ θεάτρον τῶν τοιούτων εκρήξεων, δια τῶν όποίων πολλαί εκρηξιγενεῖς βράχοι ήνωρθώθησαν.

Ο δ' όργανικός κόσμος μεταβλλόμενος τεινει να όμοιάση πρὸς τόν τῶν νεωτέρων εποχῶν. Έν Ευρώπῃ άναφάνονται τὰ κητώδη, ένῶ έν Αμερικῇ αι Φάλκιναι και Δελφίνες.

Κατά τὰς άρχάς τής διαπλάσεως ταύτης έμφανίζονται βινοκέρωτες, τάπειροι, χοίροι, πολλα πρόβοσκιοειδῆ ως ο Μαστόδους, (ζῶον φέρον 2 χαυλιόδοντας και όξεις επί τής άνω σιαγόνας, ως και 2 επί τής κάτω μικρούς, οδόντας δέ μετὰ μαστοειδῶν άποφύσεων), τὸ Δεινοθήριον (φέρειν 2 χαυλιόδοντας επί τής κάτω σιαγόνας κεκαμμένους πρὸς τὰ έσω, και τρεφόμενον δια χορτῶν ή ριζῶν διαφόρων φυτῶν), ο Ιλέφκς, πίθηκοι πολλαί, ένῶ τὸ Hipparion τής Ευρώπης και ο Μιόιππος τής Αμερικῆς προαναγγέλλουσι τήν άφιξιν τοῦ ίππου.

Σαρκοβόρα πλείστα υπάρχουσι συντροφεύοντα τὰς μεγάλας τῶν Άντιλοπῶν, ελάφων, καμηλοπαρδάλων άγέλας, τήν επί τῶν ποταμῶν δέ βασιλείαν άναλαμβάνει ο ίπποπόταμος. Όσαύτως και ο Θαλάσσιος κόσμος ποικίλος ύπάρχει.

Ο δέ φυσικός κόσμος άφθονος βλαστάνει. Φοίνικες, δρύς, συκαί, κάρυκι, κ.λ.π. φύονται καθ' ήκαστην τήν Ευρώπην. Ηδυνήθησαν δέ να υπολογίσωσιν εκ τής παρουσίας τῶν διαφόρων φυτῶν και τήν μέσην θερμοκρασίαν τῶν διαφόρων τής Ευρώπης τόπων. Ούτως εύρον δια τήν άνω Ιταλίαν 20° Κελσίου, δια τήν Έλβετίαν 19°, δια τήν Γροελανδίαν 10° και δια τήν Σπιτσβέργην 8°.

δ.) Πλειόκαινος. Κατά τήν διάπλασιν ταύτην ήρξατο παρατηρουμένη τάσις τῶν θαλασσῶν πρὸς άπομάκρυνσιν και καθορισμόν τῶν όριῶν τῶν ήπειρῶν. Έν τούτοις εξακολοθοῦσιν έτι ύφιστάμεναι έν Ευρώπῃ μεγάλαι λίμναι, κλίμα δέ σχετικῶς γλυκὺ επικρατεῖ, έπιτρέπον τήν βλάστησιν πολλῶν φυτῶν όμοίων πρὸς τὰ νῦν τῶν Καναρίων νήσων και τῶν τοῦ Καυκάσου χωρῶν. Κατά τὸ τέλος όμως τής διαπλάσεως, ή θερμοκρασίαι καταπίπτει ολίγον και ή φυσική βλάστησις άρχεται πτωχουομένη. Φυτά θερμῶν χωρῶν άρχοντακ ήδη εκλείποντα

άπο τῶν μεγάλου πλάτους τόπων και μεταναστεύοντα πρὸς νότον.

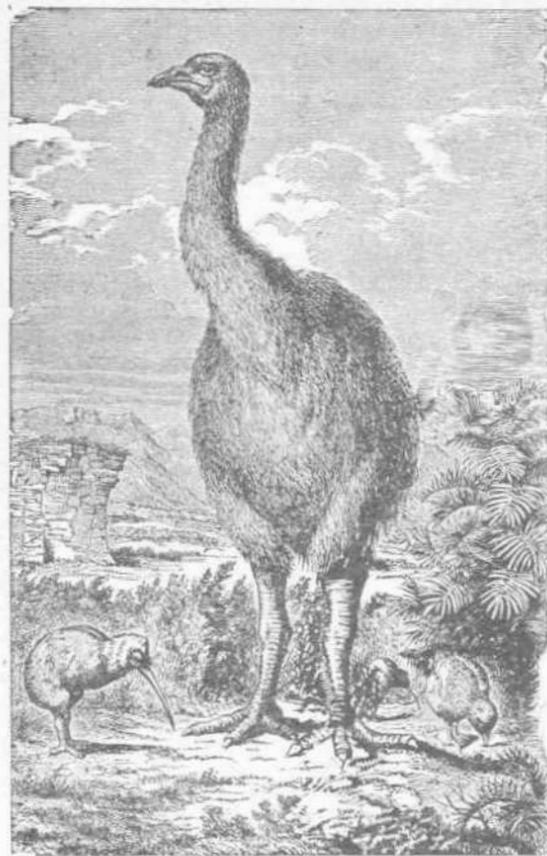
Αι ήφαιστειακai εκρήξεις εξακολοθοῦσι και κατά τήν διάπλασιν ταύτην.

Ο ζωϊκός κόσμος ούσιωδῶς μεταβληθείς, παρουσιάζει μορφὰς πολλαῖς όμοίας πρὸς τινὰς τής νῦν εποχῆς.

Έλέφαντες, Μαστόδοντες, Δεινοθήρια, Βινοκέρωτες, χοίροι, ίπποπόταμοι, ίππάρια ζῶοισιν, έμφανίζεται δέ νῦν και ο ίππος.

Όσαύτως και ο θαλάσσιος κόσμος πολλαῖς ύπέστη μεταβολὰς.

Δια τής διαπλάσεως ταύτης περατοῦται ή

Παλαπίτερουξ και Άπιτερουξ

(Πτηνά τεταρτογενοῦς περιόδου).

τριτογενῆς περιόδου με άφθονήν θηλαστικῶν ζῶων, εἰς ὧν όμως τὰ πρωτεύοντα ελλείπουσιν. Ο άνθρωπος δέν ειχεν εισέτι κάμει τήν εμφάνισιν του.

2.) Τεταρτογενῆς περίοδος. Είσερχόμενοι εις τήν περίοδον ταύτην τήν και προτελευταίαν τής ιστορίας τοῦ πλανήτου ήμῶν, θέλομεν εἶδη μεταβολήν έν τε τῇ διανομή τής ζήρας και τής θαλάσσης, ως και τοιαύτην έν τῷ Όργανικῷ κόσμῳ, πησιάζαντι κατά πολὺ πρὸς τόν νῦν ζῶντα.

Αι θαλάσσαι, αι μεγάλα ζήρας μέρη κατέχουσαι άπετύρησαν ήδη και κατέλαβον τήν

θέσιν ήν και σήμεραν κατέχουσι, μετακινήθεισαι: οί κόλποι, τὰ τενάγη έσχηματίσθησαν, αι κοιλάδες διεμορφώθησαν λαβούσαι τήν νῦν διεύθυνσιν και κατασκευήν αὐτῶν.

Ο ζωϊκός κόσμος ο κατά τήν τεταρτογενῆ περίοδον ζήσας, δέν έπλουτίσθη μετὰ ταῦτα. Τούναντίον πολλα θηλαστικά εξέλιπον εκλειψάντων τῶν αναγκαιῶν πρὸς διατροφήν τῶν όρων, ως π. χ. τὰ ύπερμεγέθη χορτοφάγα, άτινα ήκμαζον κατά τὸ τέλος τής τριτογενοῦς περιόδου εξέλιπον τής σκηνῆς τοῦ κόσμου.

Ζῶοι νῦν ο Elephas primigenius, Ursus spaelaea, Rhinoceros, Cervus, Equus, κ. λ. π. Τὰ δέ φυτά τής περιόδου ταύτης δέν διαφέρουσι τῶν νῦν ζῶντων.

Δια τής διαβρώσεως νῦν και τής προσχώσεως ως και τής κατακρημνίσεως άφθόνων άτμοσφαιρικῶν κατακρημνισμάτων έσχηματίσθησαν άφθονα τεταρτογενῆ πετρώματα.

Τήν επί τοῦ πλανήτου όμως επικρατοῦσαν τάξιν διετάραξαν μεγάλως οί κατά τὰ μέσα τής περιόδου ταύτης σχηματισθέντες μεγάλοι όγκοι πάγου, οί παγετώνες, οἵτινες τὰ μέγιστα συνέτεινον εις τήν μεταβολήν τής μορφῆς τοῦ πλανήτου Διαφορα αίτια, ως π. χ. ή διαρκῶς χωροῦσα τής γῆς ψύξις, ή ένεκα τής άπομακρύνσεως τῶν θαλασσῶν άποκάλυψις μεγάλων ζήρας έπιφανειῶν, ή εξαρσις εκ τοῦ βυθοῦ κατά τήν τριτογενῆ περίοδον πολλῶν όρέων, ή ένεκα τής άνωψώσεως τῶν ήπειρῶν γενομένων ούτως ύψηλοτέρων τῶν θαλασσῶν βόθ τοῦ ύδατος πρὸς τήν θαλάσσην, έπέφερον τήν κατάπτωσιν τής θερμοκρασίαις άκαριαίως και επί μακρόν χρόνον και τόν σχηματισμόν τῶν παγετῶνων.

Ένεκα τοῦ ψύχους τούτου πολλα τῶν ζῶων εξαφάνισθησαν, άλλα δέ ήναγκάσθησαν να μεταναστεύωσι πρὸς χώρας θερμοτέρας. Ούτω π.χ. ο Elephas antiquus, Ursus spaelaea, Hyaena spaelaea, Cervus megaceros, Rhinoceros tichorhinus, Hippopotamus major, κ.λ.π. εξέλιπον έντελῶς τοῦ προσώπου τής γῆς, ένῶ ή Cervus tarandus, Ursus ferox μετηνάστευσαν εις άλλα μέρη.

Οί παγετῶνες πρὸς τούτοις κινούμενοι, ως ένδεικνυται άκνητηρητῶς εκ τῶν ίχνῶν, τὰ όποια έγκατέλειψαν επί τῶν πετρωμάτων έφ' ὧν διήλθον, μετέφερον μεγάλους όγκους πετρωμάτων, άτινα άπέθετον εις πολλα μέρη.

Περί τὰς άρχάς τέλος τής περιόδου ταύτης ένεφάνισθη επί τοῦ θεάτρου και ο άνθρωπος.

Δικριεῖται δέ ή περίοδος αὕτη εις 3 εποχάς 1) τήν πρὸ τῶν παγετῶνων 2) τήν τῶν παγετῶνων και 3) τήν μετὰ τούς παγετῶνας.

3 Νεωιότη περιόδου ή ή καθ' ήμῶς. Αμα έμφανισθείς ο άνθρωπος επί τής γῆς, γυμνός, έστερημένος φυσικῶν ύπλων, όπως άμύνηται κατά τῶν ρωμαλεωτέρων αὐτοῦ ζῶων, διήγε

βίον εν σπηλαιόις, έντελώς ζώωδη, συντρόφους έχων τον έλέφαντα, την άρκτον την σπηλαιάν και άλλα ζώα. Αναμφιβόλως δέ τιοιούτος ών θά εξέλιπε του προσώπου της γής άμέσως, άν δέν έπρoίκιζεν αυτόν ή φύσις δι' έπλου ίσχυροτέρου πασών των δυνάμεων των άλλων ζώων δι' έπλου άκταμαχίτου, του λογικού.

Αναγκαζόμενος ν' άμύνηται κατά των έπερχομένων άγρίων ζώων έρριπτε κατ' άρχάς ένάντιον των λίθους βραδυότερον δέ έπενόησε τά πρώτα αυτού άμυντικά όπλα. Λίθοι σκληροί ώς ο ύψιανός, ο πυρίτης, έχρησίμευσαν αυτόν ώς ύλικόν έξ ου κατεσκευάσεν αιχμάς βελών, πελέκεις και άλλα όργανα, άτινα νυν εύρίσκομεν έντός σπηλαιών έν οις έξη παρ' τά άπολελιθωμένα αυτού λείψανα. Έκτός δέ τούτων έχρησιμοποεί προς κατασκευήν των οργάνων του και ξύλα, όστρακα, κέρατα, κ. λ. π. Κατωρθώσας είτα νά κατασκευάση άντικειμενα έκ πηλοϋ και καθυποτάξας χρήσιμα αυτόν ζώα, έγκατέλιπε τά σπήλαια και έκοδόμησεν έντός λιμνών επί πασσάλων καλύβας έκ κλάδων συνδεδεμένων και πηλοϋ, διάγων τον βίον του άνετώτερον. Κατώρθωσε πολλά των βλαβερών ζώων νά καταστρέψη ώς την Δινόρνιν (πηγόν ύψους 3 μ.) και την Έπίορνιν (ής τό ών ίσοδυναμεί προς 135 ώκ όρνιθος κοινής), άλλκ δέ εξημέρωσε και κατέστησεν αυτόν χρήσιμα ώς τον ίππον, τό πρόβατον, τον βοϋν την αίγα, κ. τ. λ. Η έποχή αυτή εκλήθη λιθίνη εύρισκομένη και έν Γαλλίαι, ώς έν Δομβραίνη, Κυθήροις και άλλαχοϋ. Υπό του Σεβαστοϋ μοι δέ Καθηγητοϋ κ. Α. Χρηστομάνου και έν Θήρ' άνεσκάφησαν οικήσεις και όργανα λίθινα ώς και σίτος, κριθή άποδεικνύοντα ότι οι κάτοικοι οϋτοι ήσαν γεωργοί.

Διαρκώς όμως έρευνών και σπουδάζων κατωρθώσε νά τελειοποιήση τά όπλα του. Τυχαιώς, ίσως έκ της συγκρούσεως χαλίκων, έφευρών τό πύρ και τήξας μετάλλά τινα κατεσκευάσε τον θρείχαλκον, έξ ου είτα, όπλα, ψαλίδας, πόρπας, περόνια κ. τ. λ. Η έποχή αυτή, εις ήν άνήκουσι και οι έν Μυκήναις τάφοι, εκλήθη θρειχαλκίνη, διεδέξατο δέ ταύτην ή σιδηρά ή και νυν.

Κατά ταύτην ο άνθρωπος κατώρθωσε νά εξαγάγη τον σίδηρον έκ δικόρων αυτού μεταλλευμάτων και νά τον χρησιμοποιήση προς εκπολιτισμόν αυτού.

Οϋτω διαρκώς προχωρών, άνακκλύπτων και έφευρίσκων κατώρθωσε νά εκπολιτισθί και νά φθάση εις σημείον μεγίστου πολιτισμοϋ. Από της ζωόδου άρχικής του καταστάσεως, καθ' ήν οϋδέν έγνώριζε, ήδυνήθη συν τω χρόν' νά φθάση εις σημείον, ώστε νά δύναται μέχρι των εγκάτων της γής νά εισδή, νά έρευνά άσφαλώς έν τω άχανεί διαστήματι, νά σπουδάζη την ιστορίαν του σύμπαντος, νά καταστή κυρίαρχος και βασιλεύς της κτίσεως.

Αλλ' άρα γε ένταϋθα θέλει σταθί; Οϋδέ ποτε! α' Ο πλανήτης ήμων προχωρεί. Ο άνθρωπος εξαπολυθείς της ζωικής χρυσαιίδος κατεξουσιάζει σήμερα τον κόσμον ποθών την αιωνίαν πρόοδον. Αλλ' ίσως οϋδέν άλλο ειμεθα ή οι ίγουανόδοτες της μελλούσης ανθρωπότητος. Ναι, ή πρόοδος είναι ο νόμος της φύσεως. σκοπός ο έλκυστικός πασών των τάσεων του ανθρωπίνου πνεύματος είναι ή έρευνα της αληθείας. Πάντα τά άλλα είναι μόνον σκιά. Η τύχη εκάστου ήμων είναι νά ύψώμεθα επί μλλον έν σφίξ πνευματική. Αναμφιβόλως τό μέλλον έχει πλειότερα νέφη ή τό παρελθόν· μένει έτι περιβεβλημένον διά μυστηρίου· άλλά γθός έτι ή δημιουργία των πραγμάτων και των όντων έφαινετο εις ήμας τσοϋτον άδιάγνωστος ήσον και ή τύχη αυτών. Ηδη καλύμματά τινα άπεμακρύνθησαν και αρχίζομεν νά διακρίνωμεν τίνι τρόπ' οι φάσεις αυται παρήχθησαν. Έν τούτ' δέ ύπάρχει έχέγγυον και έλπις ύπέρ της προόδου της ήμετέρας γνώσεως. Ίσως έντός ολίγου δυνηθώμεν νά λύσωμεν τό άίνιγμα του μέλλοντος βίου, ώς ήρχίσκαμεν νά βλέπωμεν δικλυομένην την όμίχλην την άποκρύπτουσαν τό παρελθόν. Φυλάξωμεν ώς σύμβολον, την ΑΛΗΘΕΙΑΝ! τό ΦΙΛΣ! την ΕΛΠΙΔΑ! και άς εξεκλουθώμεν ζώντες έν τω θεί' του πνεύματος κόσμ' ¹.

Αλλ' ή φιλιτάτη μας γή;

Η γή γηράσκει! α' Η θερμότης ή καθειργμένη έντός των σπλάγγων του πλανήτου δέν διαπερ' πλέον τον περιβάλλοντα αυτήν φλοιόν· άπασα άρα ή ένόργανος φύσις πορίζεται την αναγκάσαν προς διατήρησιν της ζωής θερμοκρασίαν έκ της ήλιακής ακτινοβολίας· άλλ' αυτή άρα γε θά διαρκή αιωνίως; Από των ιστορικών χρόνων τά γήινα κλίματα δέν φαίνονται οϋσιωδώς μεταβληθέντα· όσ' όμως μικρά και ανεπαίσθητος και άν είναι ή εις τό κεντρικόν άστρον προσγινομένη άπώλει θερμοτήτος, αυτή άμετακλήτως άπωλέσθη ως προς αυτό. Καθ' όσον δέ ψύχεται ή άφεικτική αυτού δύναμις και ακτινοβολία βαίνουσιν έλαττούμενα. Οϋτω π' πλανήτης έχει την νεότητά του, την άκμήν του, τό γήρας, τον θάνατον. Θά έλθη ίσως ποτέ ήμερα, καθ' ήν οι μέλλοντες αιώνες θέλουσιν ίδει τον άστέρα σθεννύμενον, ήμερα, καθ' ήν διά των εύεργετικών αυτού ακτίνων θέλει δώσει τον τελευταίον αυτού άσπασμόν εις την γήν. Μάτην τότε ο πλανώμενος επί των όχθών του Ίλισσοϋ, του Σηκουάνα, του Ταμέσεως θά ζητήση την θέσιν εις ήν εύρίσκοντο οι μαρμαίρουσαι του πολιτισμοϋ πρωτεύουσαι, ώς την θέσιν, όπου άλλοτε έκ της λαμπρότητος και του με-

¹. Έκ του «Le monde avant la création du monde par Camille Flammarion».

γαλείου άπήστραπτον, ή Νινευί, ή Σιδών, ή Μέμφις και τά Έκβάτανα ζητεί ο αρχαιολόγος. Θά έλθη ήμερα, καθ' ήν ή ανθρωπότης θά κοιμηθί τον τελευταίον αυτής ύπνον επί γής έρήμου και μοναζούσης, ότε τό πτηνόν δέν θά άδη πλέον, ότε τό ρόδον δέν θά άνθί, τό ύδωρ δέν θά ρέη, ο άνεμος δέν θά πνήη, ήμερα, καθ' ήν ή λευκή νεκροσινδών των τελευταίων χιόνων και πάγων θά επεκταθί άπαισιώς άπό των πόλων μέχρι του Ίσημερινοϋ. Οϋδεις τάφος, οϋδεμία έπιτύμβιος πλάξ, θέλει σημειώσει την θέσιν όπου σύμπασα ή ανθρωπότης έξησε, την θέσιν, εις ήν τσοαϋτα ισχυρά έθνη, τσοαϋται δόξαι, τόσα έργα, τόσαι ευτυχίαι και δυστυχίαι διεδέχθησαν άλλήλας και ή θέσις αυτή δέν ύπάρχει· διότι ή Γη, έφ' ής διατρέχομεν τάς αιθερίους εκτάσεις, δέν διήλθε δις διά του αυτού μερους του άπειρου άφ' ότου ύπάρχει ¹.

Γ. Γεωργιάδης

Τελειόφ Φωσ. Έπιστημών.

ΑΗΜ. Η έν τω προηγούμεν' τεύχει τεθείτα είκόν της λιθίνης έποχής. παρίστησι λιμνικής οικίας, κατεσκευασθείσας ύπό των πρώτων ανθρώπων.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΜΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ ΒΡΑΪΛΑ ΟΔΗΣΣΟΣ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου.)

ετά τινας ήμέρας, άφου και πάλιν επισκέφθη τάς ώραιάς έξοχάς και περίχωρα της Κωνσταντινουπόλεως, ιδί'α τό Φαναράκιον και τάς νήσους Πρίγκηπον και Χαλκην, όπου όμολογουμένως συρρέει ο καλλίτερος όμογενής κόσμος και ύπάρχει ή καλειτέρα και θανμασιωτέρα άποψις κλιματολογική χάρις και ευχάριστος κίνησις πλήθους οικογενειών παραθερίζουσών εις τάς πέριξ παρ' τάς ακτάς ώραιάς κωμοπόλεις και ύσκις δενδρόφυτα τοπει'α έγκατέλειψκ την βασιλίδα ταύτην των πόλεων, την πολύφημον καταστάσαν Κων/πολιν με τάς πολυποικίλους άπολαύσεις της και τάς στενοχωρίας και έστιν φε' ένίοτε θλιβερά επισόδια της και διά του ρωμουνοικου πρωίαν τινά της Παρρασκευής άνεχώρου την 10 ώραν ήμερα και άπό του καταστρώματος περίλυπος έξεταζών τά πέριξ και τά εκάτερωθεν

¹. Έκ του Flammarion.

του Βοσπόρου διερχόμενα μέρη και την ιδίαν νύκτα περί την ένδεκάτην ώραν μετά ώραιότκτον και γαληνιώτατον διάπλουον έν τη Μαύρη θαλάσση, άπεβιβαζόμεν έν τω μεγαλοπρεπέι ήλεκτροφωτιστ'ω λιμένι της Κωνσταντας της Ρωμουνίας, άνωθι του όποιου πικανηζούσης της μουσικής και με άτμόσφαιραν γλυκυτάτην και δροσερωτάτην πλήθος ανθρώπων όπως κατά τά σύνηθες παραθερίζόντων έκεί ύπ'ηρχε συν γυναιξί και τέκνοις, άλλων βηματιζόντων κατά μήκος του ώρκίου όντως βουλεδάρτου της πόλεως και άλλων καθημένων έξωθι των καφενείων, ζυθοπωλείων και άνδρών παρ' τω μεγάλω Φάρω της ακτής, τ'ω σωτηριώ οδηγ'ω τοίς διαπλεύουσι, έναντι της μυκωμένης και άπαύστως σχεδόν αναταρασσομένης μεγάλης θαλάσσης του Ευζείνου.

Η Κωνσταντιζα τό θέρος παρ'ουσιάζει όντως θέαμα ευχάριστον και πολυκύμαντον ένεκκ των πολλών διασκεδαστικών κέντρων και ποικίλων θεαμάτων άτινα διοργανουνται εκάστοτεν ώς έκ του πολλου συροέοντος κόσμου, τό θέρος έκ των μεσογείων πύλων και τό έσπέρας μεγάλη κίνησις παρατηρείται έν τοίς έστικατορίοις ιδίως, πλατείαις, θεάτροις και ποικίλοις κέντροις.

Ένταϋθα διέμεινα επί διήμερον και τετά ταϋτα σιδηροδρομικώς άνεχώρησα διά την ΒραΪλαν, όπου μετά όκτάωρον άφικνείται τις διερχόμενος αρκετά ώραια τοπει'α και τον Δούναβιν, διά της μεγάλης σιδηρής γεφύρας, την μεγαλειότεραν μετά την της Νέας Υόρκης ύπάρχουσαν έν τω κόσμ'ο. Είναι όντως έργον έξεχον και θαυμάσιον πολλά εκατομμύρια στοιγείτων τη Ρωμουνίη.

Έν ΒραΪλα, ελληνικωτάτη παρ'δουναβεί'ω πόλει, με ώραια κτήρια και κέντρα, πλατείαις κήπους και περικαλειτ'ινους, έμεινα και τέτοις ήμέρας τινάς και δέν λησμενεί τις την ιθαγένειαν του διότι παντοϋ και τά πάντα όζουσιν ελληνικού ρυθμοϋ τάξεως και γένους. Την Έλληνικήν δέ άκούει τις όμιλουμένην καθ' άπαντα τά σημεΐα αυτής και είτε εις την παρ'αλίαν όπου τό εμπόριον των σιτηρών διεργείται είτε εις τά κρενεΐα, έστικατορία και ζυθοπωλεία, όπου γίνεται ή συγκέντρωσις του κόσμου, είτε εις τους περιπάτους και τά θέατρα εύρίσκειται, σχεδόν πάντοτε την ελληνικήν γλώσσαν άκούει διακλυομένην. Αλλά δυστυχώς ο έλληνισμός πολύ άπόλυτον άπό τινος ένεκα της όσημέραι αυξανούσης ρωμουνο εθραικής έπιρροής και οϋ μετ' οϋ πολύ τό ήμετερον στοιχείον ύφιστάμενον έμπορικούς και κοινωνικούς εκάστοτε διωγμούς θέλει πάψει έξκ'σλοϋν έπιβολήν επί των εκεί σχέσεων του. Μόνον δέ ίχνη άπτά και ζωηρά της ελληνικής άποικιακής δράσεως μας θέλομεν αναφέρει εκάστοτε και υπερηφάνως περιγράφει. Ίσως τό

έκει και άλλαχόσε εκπλιτιστικόν στάδιόν μας να ἔληξεν ἡδῆ.

Ἀπὸ Βραζιλίας διὰ τὰ μεταβῶ εἰς Ρωσσίαν, ἔπου ἐσκύπου, διήλθον διὰ τοῦ ὠραίου Γαλαζίου ὠρας μίας μόνον ἀπέχοντος πόλεως ὠραιοτάτης και καλλιμόρφου μετὰ πολὺ ὠραίας οἰκοδομᾶς και καθαρωτάτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λιθοστρώτους ὁδοῦς.

Τὰ παραλιακὰ κέντρα εἰσι κατωκειμένα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ Ἑλληνικῶν, ἐξασκοῦντας ἐν εὐρὺ κύλῳ τὸ ἐμπόριον· πολλαχού δὲ τῆς πόλεως ἔχουσιν ἀνεγείρει ὠραίας οἰκοδομᾶς και λαμπρὸν καινὸν ἐν τῇ κεντρικωτάτῃ ὁδοῦ.

Τὴν μεθεπομένην ἔλαβον ἐν Γαλαζίῳ θέτιν ἐν τῷ δι' Ὀδησσὸν τῆς Ρωσσίας ἐκπλέοντι ἀτμοπλοίῳ διὰ μέσου τοῦ Δουνάθως και τὴν 9 π. μ. ἀνεχωρήσαμεν ἐκ Γαλαζίου μετὰ καιρὸν λαμπρότατον γακηνιώτατον. Πλέομεν ἡρέμα ἐν τῷ ποταμῷ μετὰ συντροφίαν ἀρετὰ κολήν και οἱ ῥῶσοι πλοηγοὶ μας μετὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ των τὴν ῥωσικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόνον ὀμιλοῦντες ἐκτός ἐνός ἀξιοματικοῦ ὀλίγον τὴν γαλλικὴν γνωρίζοντες μᾶς μεταδίδουσιν τὴν ἀνίαν και βραδείαν δυσθυμίαν των ἀλλ' ἐγὼ προσπαθῶ νὰ διατκεδάσω τὴν μονοτονίαν ταύτην μετὰ τὴν θέαν των ἐκατέρωθεν τοπειῶν και τὴν ἀνάγκωσιν.

Μετὰ δῖωρον πλοῦν σταματῶμεν πρὸ τοῦ Ρενίου, παραδουναθείου ῥωσικοῦ ὀρμισκου στρατιωτικῶς φυλασσομένου ὑπὸ των ὀμοθησκῶν μας και μετ' εὐχαριστήσεως διακρίνω ἀμάξας, σιδηροδρομικὸν σταθμὸν κτλ. καθύστεν τὸ Ρένιον συνδέεται σιδηροδρομικῶς ὡς γνωστὸν μετὰ τῆς Ὀδησσοῦ, ὡς ἐταξείδευσα ἄλλοτε διὰ τοῦ μέσου τούτου και πολλὰ κατὰφυτα μέρη μετὰ ὑψηλοῦ καὶ δένδρα, κήπους πέριξ ὠραίων οἰκοδομῶν κτλ.

Παραλαβόντες ἐπιβάτας και ἐμπορεύματα ἀπήλθομεν ἐκεῖθεν και καθ' ὕλην τὴν ἡμέραν τὸ μικρὸν ἀτμῆρες σκάφος μας διήρητο τὰ ἀβασθῆ ἡρεμα νερὰ τοῦ πολλοῦ Δουνάθως δίκην πελωρίου ἰχθύος διασχίζοντας ἐπιχαρίτως τὴν ὑδατίνην ἐκείνην ἐπιφάνειαν και πού και πού σταματῶντες εἰς μικρὰς κωμοπόλεις πρὸς ἀποβίβασιν και ἐπιβίβασιν ἐπιβατῶν και ἐμπορευμάτων, ὅτε περὶ τὴν 7ην ὁ βαρὺς ὡς αὐτὸς κώδων των καμαρώτων μας καλεῖ εἰς λουκουλικὴν συνεστῆσιν.

Και ὄντως ποικίλα ὀρεκτικὰ και ἐδέσματα μετ' ἀφθόνου οἴνου μᾶς παρετέθησαν διότι οἱ ῥῶσοι φαίνεται, τρώγουσιν πολὺ και ἀφου ἔφαγα ἐπὶ πολὺ και καλὰ ἡσθάνθη τὴν κοιλίαν μου βαρύνουσάν με και ἀνήλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εὐρύτερον ν' ἀναπνεύσω και χωνεύσω. Ἦτον ἡδῆ νύξ, σκότος περιέβαλλε τὰς πέριξ και τὰς ἐκατέρωθεν ἀκτᾶς και μόνος ἀποσυρθεὶς εἰς τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου, ὁπότεν μόλις τὸ ὕδωρ διεκρίνετο λαμπυρίζων και πως θροοῦν

ἐκάθισα παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου ἡσύχως καπνίζων ἐν ποῦρον, ὅπερ ὁ γαλλίζων συνδαιτυμῶν μου ἀξιοματικὸς ῥῶσος μετ' οὐ ἀντηλικάξικον ὀμιλίαν τινὰς ἐν τῇ τραπέζῃ μοὶ εἶχε προσφέρει μετὰ κυπέλλου ζύθου, ὃν οἱ ῥῶσοι συνειθίζουσιν και μετὰ τὸ φαγητόν.

Ἦσυχία ἀπόλυτος ἐπεκράτει ἐν τῇ γῆ ὅπως και ἐν τῷ οὐρανῷ και ἐν τῷ σκάφει και τὸν νοῦν μετὰ των ὀφθαλμῶν περιενεγκῶν εἰς τὰ πέριξ ἔφερχ εἰς τὴν μνήμην ὡς ἐν κατόπτρῳ διαφύρα μοὶ γνωστὰ πρόσωπα, ὑποθέσεις και πράγματα διὰ τὰ ἴδω πού εὐχαριστοῦμαι νὰ σταματήσω ἀναπαλῶν και ρεμβάζων.

Τούτο συμβαίνει ὅσκις εὐρίσκειται τις μόνος και ἐν τῇ μοναξίᾳ του θέλει νὰ σκεφθῆ μετὰ ἀντικείμενό τι.

Και τὰ τὰ μὲν εὐχάριστα συγκινοῦν τὸ πνεῦμα, τὰ δὲ δυσάρετα καταθλίβουσιν τὴν ψυχὴν. Τὸ σῶμα τὴν στιγμὴν ταύτην και ἐν γένει αἰὺλικαὶ ἀπολαύσεις και φροντίδες ὑποχωροῦν πρὸ τῆς πραγματικότητος. Ὁ ἰδανικὸς ἢ μᾶλλον ψυχικὸς κόσμος αἰρεται εἰς ὕψη δυσθεώρητα τῆς φαντασίας ἢ τις κλείουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματος κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς διανοίας μας. Δὲν αἰσθάνεται ὁ ἀνθρώπος τὴν στιγμὴν ταύτην τίποτε ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τοῦ σώματος, ἢ δὲ φαντασία του μετὰ τῆς ψυχῆς του φεύγουσιν μακρὰν εἰς κόσμους ἄλλοτριους.

Ἐμειναν και ἐγὼ οὕτως ἀναπαλῶν ἐπὶ πολὺ και ὅτε συνήλθον εἰς ἐμκυτὸν εἶδον ὅτι εἴμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰ μέρη ἐνθα τὸ πρὶν ἐβλέπον. Ἦτο βαθεῖα νύξ, σκοτεινοτάτη και τὸ πλοῖόν μας ὀλοταχῶς ἔβαινε πρὸς ἀναικτότερον μέρος τοῦ Δουνάθως, ἀλλὰ πάντοτε ἐντός τοῦ Δουνάθως. Ὁ νοῦς μου εἶχεν ἐπιχαρίτως πελαγαθῆ εἰς εὐδαίμονος σφαίρας φαντασίας. Ἄλλὰ τί εἶναι ἡ φαντασία αὕτη; ἢ τις ἀκκριαίως βάνει ἀπὸ σκέψιν εἰς σκέψιν και ἀπὸ τοῦ ἐνός ἀντικειμένου εἰς τὸ ἕτερον; Εἶναι αὐτὸς ὁ ἄλλος κόσμος ἢ ἐν τίποτε, ἀλλὰ τὸ τίποτε οὐδαμοῦ ὑπάρχει; Μήπως εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς λεγόμενος τῆς ψυχῆς, ὅστις βλέπει τὰ αἶλα, ὅπως ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ σώματος τὰ ὑλικά; Ἦσως και και ἐπειδὴ δὲν τὸν γνωρίζομεν ἢ μᾶλλον ἡ σωματικὴ κατάστασις εἶναι τοιαύτη ὅστε δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ βλέπωμεν ἐτι πέραν των ὀρίων τοῦ κόσμου τούτου Ἦσως δι' αὐτὸ ἀκροθιγῶς μόνον διὰ τῆς φαντασίας λαμβάνομεν ἰδέαν τοῦ ἄλλου ἀγνωστοῦ ἐτι ἡμῖν κόσμου ὃν μέλλομεν μετὰ θάνατον νὰ γνωρίσωμεν.

Ὅσκις ἡ σκέψις μου εἰς τοιαύτας μοναξίας και προκότητος στιγμὰς φεύγει ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια και εἰς σφαίρας ἄλλοτριους και ἀρίστους προσφεύγει ἐνδύμυχός τις πεποιθήσις μοὶ λέγει ὅτι πέραν ἐκεῖ κόσμος τις καλλεῖτερος ὑπάρχει.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πρόχειρον βαρόμετρον

Ἴδου και ἐν πρόχειρον βαρόμετρον, ὅπερ εἶναι πολὺ ἐν χρῆσει εἰς Ἀγγίαν και τὸ ὁποῖον μολονότι εὐχεροῦς κατασκευῆς προμαντεύει πολὺ ἐπιτυχῶς τὸν ἀνεμον, τὴν βροχὴν, τὸν καλὸν καιρόν, τὸν παγετόν κτλ. τοῦλάχιστον δώδεκα ὠρας πρότερον, ἂν ὄχι περισσότερον.

Ἐντὸς οἰνοπνεύματος 90—95 βαθμῶν διαλύσατε κεχωρισμένως, ἐννοεῖται, ἐν ἴσῃ ποσότητι κάμφοραν, νίτρον και ἀμμωνιακὸν ἄλας, (ἀγνῆς ποιότητος). Ὅσοιαν δὲ ἡ διάλυσις αὐτὴ συντελεσθῆ, ἐνώσατε τὰς τρεῖς ταύτας οὐσίας ἐντὸς μακροῦ και ἐπιμύκουσιν σωλῆνος, οἷον φιάλης ὕδατος μελίσης, ἢν φροντίσατε νὰ κλείσατε ἐρμητικῶς. Ἐάν δυνατόν περιφράξατε τὴν ὀπὴν διὰ στερεᾶς οὐσίας. Ἀφήνετε ὅμως ἐντὸς διάστημα κενὸν ἑκατοστομέτρων τινῶν μεταξύ τῆς ἐπιφανείας και τοῦ πώματος.

Τὴν βαρομετρικὴν ταύτην φιάλην ἀναρτήσατε τότε εἰς τὴν σκιάν και ἐν πλήρει ἀέρι και τότε κατὰ τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ θὰ ἔχητε: 1ον Διαύγειν τοῦ ὕγρου = Καλοκαιρία.

2ον Κρύσταλλα ἀπεριορίστου σχήματος, ἐν εἶδει πικτῆς = Καιρὸς εὐμετάβλητος.

3ον Κρύσταλλα εἰς φύλλα πτερίδος = Βροχερὰ κατάστασις.

4ον Μικρὰς βελόνας συνεσπειραμένους ἢ κεχωρισμένους = Ἄνεμος.

Ἐάν πρόκηται περὶ ἀνέμου σφοδροῦ, μερικὰ τοιαῦτα βελόνα προεξέχουσιν τοῦ ὕγρου, προσκολλοῦμεναι ἐπὶ τῆς ὕδατος.

5ον Μικρὰ κρύσταλλα ἀστεροειδῆ = Παγετῶδες καιὸς τόσον μᾶλλον ἐντατικὸς, ὅσον λά κρύσταλλα ταῦτα καταλαμβάνουσι μεγαλειότεραν ἐν τῷ ἀνω μέρει ἐπιφάνειαν.

6ον Μικρὰ κρύσταλλα ἐν σχήματι ὁμοίως ἀστεροειδῶν ἀλλὰ μετὰ φύλλων πτερίδος = Παγετὸς και χιών.

7ον Κατάβασις (ἐμπύσημα) τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕγρου μετὰ ἀνιουσῶν και κατιουσῶν κρυσταλλώσεων κατὰ μῆκος των πλευρῶν τοῦ σωλῆνος. = Τρικυμία.

Φ. Π.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πότε ὁ ὕπνος ὠφελεῖ

1ον Ἐν γένει εἰς τοὺς ἀδυνάτους, παιδάς και γέροντας, ὡς και εἰς τοὺς ἀναρρώνοντες ἐκ νόσου.

2ον Εἰς τοὺς ἐργαζομένους πολὺ.

3ον Εἰς τοὺς μετὰ κοπιώδη ὁδοπορίαν κεκοπιακῶς.

4ον Εἰς τοὺς ταξιδεύοντας ἀτμοπλοικῶς.

5ον Εἰς τοὺς πάσχοντας σωματικῶς και

6ον Εἰς τοὺς κακῶς σκεπτομένους διότι ὁ ὕπνος μεταβάλλει 99% ἀπόφασιν.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ὁ ὕπνος εἶναι ἐπιβλαβὴς και κακὸς ἐφιάτης και σύμβουλος τοῦ πνεύματος διότι ἀκριβῶς τότε τοῦτο δέον νὰ ἐγρηγορῆ και προπροσχευάζῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου ὅφ' ἔλας τὰς ἐπόψεις.

Ὁ ἰατρὸς δας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Κ. Κ. Θεοδοσία. Ἐπιστολὴ και χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Δ. Π. Κυπριασίου Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐγχει καλῶς. — Γ. Α. Πέρα. Ἐπιστολὴ και χρήματα ἐλήφθησαν. Γραμματόσημα προσεχώσ. — Μ. Α. Ρόδου. Φυλλάδια σᾶς ἀποστέλλονται τακτικῶς, ὅπως ἔλων των συνδρομητῶν μας. Πρέπει νὰ ἔχητε λάβῃ μέχρι τοῦ Ἀπριλίου. Ἄν σᾶς λείπουν ἐν τῷ μεταξύ δύνασθε νὰ τὰ ζητήσατε. — Δ. Ν. Θεοδοσία. — Παρὰ ἱθαδέλφου ἐλήφθησαν φρ. 50. Εὐχαριστοῦμεν. — Η. Α. Πόρτ Σαίτ Δελτάριον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Δύνασθε νὰ μᾶς γράψητε ὅτι θέλετε. — Φ. Ε. Ο. Ἀλμυρόν. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστείλαμεν. Δ. Σιλίστρια. Δελτάριον ἐλήφθη Φύλλα ἀπεστείλαμεν και ἀναμένομεν συνδρομήν. — Α. Π. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτάριον ἐλήφθη Ἐγχει καλῶς φροντισομεν και γράψομεν. — Δ. Κ. Κωνσταντῶν. Ἐγχει καλῶς. Ἀπεστείλαμεν ὑμῖν τὰ ἐλλείποντα Ὅστις... στείλατε και τὴν συνδρομήν σας — Η. Σ. Σῆρον. Ἀποροῦμεν και ἡμεῖς. Διεύθυνσις σας ἡλλάγη ἡδῆ διὰ Σῆρον. Εἰδοποιήσατε και ταχυδρομεῖτε. Ἀναμένομεν νέους συνδρομητῶς. — Δ. Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Φυλλάδια ἐστάλησαν. Γράφομεν — Τ. Σ. Καρδίτσαν. Ἐπιστολὴ και χρήματα ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Δ. Π. Κυπριασίου Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐγχει καλῶς. — Α. Α. Σικάγον. Ἐπιστολὴν μετ' ἐπιταγῆς ἐλάθομεν και σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν ἐπίσης. — Ο. Κ. Ρουτίδιον. Ἐπιστολὴ και ἐσέμει ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Α. Χ. Ἀλεξάνδρειαν. Ὅρισατέ μας τί εἶδους γραμματόσημα θέλετε. Κ. Κ. Πορτ-Σαίτ. Ἐγχετε ἀδικον. Οὐδέμια ὀπισθοβουλία ἐγώρησε. Φαίνεται ἡλεκτρισητε καὶ οὐχὶ ὀπνωτήσατε. Ἐν τούτοις ἔχητε ἀνάγκην ὀλίγου ὕπνου. Ταχυδρομικῶς ἔγραψα ἐπίσης — Δ. Δ. Κάϊρον. Δὲν ἡδυνήθημεν νὰ σᾶς ἴδω πρὸ ἀναχωρήσεως· ἐλλείπει χρόνου και σπουδῆς δι' Ὀλυμπ. Ἀγῶνας. Εὐχαριστῶ διότι ἐπισκέψις μου ταχύνουσι τόσον προσφιλεῖς. Ἀλλὰ τούτο ἐξαρτᾶται και ἀπὸ τοὺς ἐπισκεπτομένους, οἵτινες εἶναι ἀληθῶς μαργαρίται. Παράρτημα στέλλομεν ὅσκις ἔχει. Λύσεις ἐν μέρει ἐπιτυχεῖς. Δὲν λησμονῶ τὴν ὠραίαν ἐκδρομὴν εἰς Γκεζιραν, ὅπου ἡεχαριστήθη πολὺ, και εἶδον Νέαν πρόδοον.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

«ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΤΝΕΡ»

Τὸ κελὸν τούτο ἠδεδόν ἔδωκε τὴν 8 Ἀπριλίου συναυλίαν ὑπὸ των μαθητῶν και μαθητριῶν του, συμπράξει και των καθηγητῶν Σουλτσε (τετραχόρδου) και Μπέμμερ (βαρβιτου).

Τὸ πρόγραμμα ἦτο λίαν ἐπιτυχές, περιλαμβάνον ἔργα των Schumann, Mendelsohn, Chopin, Bach και Wagner.

Ἐν τῷ κλειδοκυμβάλῳ διεκρίθησαν ἡ Δις Γιουλία Τριανταφυλλίδου και Βέρα Νκούμ. Εἰς τὸ τετραχόρδον ὁ κ. Δ. Χόνδρος. Ὁ δὲ μικρὸς χορὸς, ὃν ἐθαυμάσαμεν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ «Ρέκβιεμ» ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς ἐξετέλεσε τὸν ψαλμὸν 100^ο και 43^ο τοῦ Μένδελσον και τὸν Coeur Nuptial τοῦ Βάγνερ, ἰδίως δὲ ἐνεθουσίασε τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον μετὰ τὴν χαριστάτην σύνθεσιν τοῦ Schumann « Η Τσιγγάνικη ζωὴ ».

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις· εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (Chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2	τοὺς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ	κταθ.	6 μην.
2	»	»	1 ἔτ.
2 1/2	»	»	2 ἔτ.
3	»	»	4 ἔτ.
4	»	»	5 ἔτ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνημοι. (Ἐκ τοῦ γραφείου).

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. *Ἰωάννης Καραζήσης*, ἔμπορος διαφόρων ρωσικῶν καὶ ξένων οἴνων καὶ πνευματωδῶν ποτῶν, ἐν Ὀδησσῷ, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυκρίθμου πελατείας του, ὅτι καταγινόμενος εἰς τὴν διάδοσιν ἐλεγκτῶν καὶ ἀμέμπτων προϊόντων, πρωτίστως δὲ Ἑλληνικῶν, οἷον διαφόρων οἴνων καὶ τῶν ἐξαιρέτων Κονιάκ τοῦ κ. *Ἀνδρ. Καμπᾶ*, ἐπλούτισεν ἐσχάτως τὸ κατάστημά του διὰ τῆς προσθήκης καὶ τῶν Ἑλαίων τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐλκυσουργείου τῶν κκ. *Δαμαλᾶ* καὶ *Πλατῆ*, ἅτινα διὰ τῆς εὐαρέστου καὶ ἀρωματώδους γεύσεώς των, τῆς γνησιότητος καὶ διαυγείας των, δὲν λείπουν ἀπὸ τὰς καλεϊτέρας τραπεζῆς, ἀντικαθιστῶντα τελείως πάντα τὰ εὐρωπαϊκᾶ.

ΜΕΓΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΟΝ Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

κομμωτοῦ καὶ προμηθευτοῦ τῆς *Α. Ὑψηλότητος* τοῦ *Κεδίβου* καὶ τῆς *Α. Ὑψηλότητος* τοῦ *Δουκὸς τοῦ Κορνῶ*.

Ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ *Μεχμέτ Ἀλή* — Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου.

Εἶναι τὸ μεγαλειότερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον κομμωτήριον. Ἀκρίβεια, καθαρὸτης καὶ εὐπρέπεια ἀμέμπτως. Καὶ εἰς τὴν κεντρικωτέραν θέσιν τῆς πόλεως καὶ ἔχει τὴν μεγαλειότεραν πελατείαν.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ — Ὅδος Περικλείους. Ἀριθ. 46.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΤΕΡΟΥΘΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Κεφάλαιον Δρ. **2,000,000** ὄλοσχερῶς καταβεβλημένον.

Ἀθῆναι — Σοφοκλείου.

Ἔργασια. Συνάλλαγμα. = Ἐπιταγαὶ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. = Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί. = Εἰσπράξεις. = Δάνεια. = Προεξοφλήσεις. = Καταθέσεις εἰς χρυσόν καὶ δραχμάς. = Ταμιευτήριον. = Φύλαξις τίτλων. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων. = Χρηματιστικαὶ ἐντολαί. = Τμήμα ἔμπορικόν. Προμηθεῖται ἐμπορευμάτων. = Ἀντιπροσωπεῖται οἴκων. = Πληροφορίαι ἐμπορικαί.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Τάντα (Αἰγύπτου).

Κεῖται εἰς κεντρικωτάτην καὶ εὐάερον θέσιν. Τάξις καὶ καθαρὸτης ἀμέμπτως. Τιμαὶ συγκαταβατικαί. Ἐναντι τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχει καὶ ἐστιατόριον τοῦ ἰδίου μὲ ἐκτακτον μαγειρικὴν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΡΩΜΟΥΝΙΚΩΝ ΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΤΥΡΩΝ ΧΡΟΝΗ Κ. ΕΡΜΙΔΟΥ

Ἐν Κωνσταντινῇ Ῥωμανίας

Κατασκευάζονται τυροὶ διαφόρων εἰδῶν, κασερια οὖζο Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας, λευκοὶ εἰς τεμάχια, εἶδος Βραϊλας, (τελεμεδες) ὡς καὶ βούτυρα τῶν κασκαβαλίων καλῆς ποιότητος.

Τὸ κατάστημα ἀναλαμβάνει καὶ τὴν κατακλιωσιν ἐν Ῥωμανίᾳ διαφόρων προϊόντων Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν διαφόρων οἴκων.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Προμηθευτοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Ἐν Καίρῳ. Ὅδος Μανσοῦρ Πασσᾶ.

Κατασκευάζει παντὸς εἶδους καὶ ἀρίστης ποιότητος ὑποδήματα μετὰ μοναδικῆς τέχνης καὶ στερεότητος, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ καλεϊτέρα εὐρωπαϊκᾶ. Δοκιμάσατε νὰ πεισθῆτε.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Κυρία *Σοφία Οἰκονομίδου* παρακαλεῖ θερμῶς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τῶν ἐκδοθησομένων ποιήσεων αὐτῆς «οἱ Παλμοὶ» ὅπως ἐπιστρέψωσι ταχέως τὰς ἀγγελίας.